Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 296
Marți 26 februarie 1957

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat din R.P.R.

Să terminăm fără întîrziere pregătirile pentru campania agricolă de primăvară!

Executarea unui volum cît mai mare de lucrări agricole cu ajutorul mijloacelor mecanizate puse la îndemînă de stațiunile de mașini și tractoare aduce gospodăriilor colective însemnate sporuri de recoltă. Așa, de pildă gospodăria colectivă din satul Vaida, regiunea Oradea, a obținut anul trecut, ca urmare a folosirii pe scară largă a mașinilor S.M.T., un spor de 310.000 kg. de diferite produse. Cunoscînd că pentru lucrările efectuate de S.M.T. gospodăria a plătit doar 32.000 kg. de boabe, se înțelege de la sine că membrii gospodăriei colective din Vaida au avut numai de cîștigat.

Ne-am asigurat terenul de lucru

In primăvara acestui an, S.M.T.-ul nostru va trebui să execute pe ogoarele unităților agricole cooperatiste și ale țăranilor muncitori individuali din raza noastră de activitate 8.002 hantri.

Experiența anilor trecuți ne-a învățat că una din principalele condiții pentru îndeplinirea planului de producție este asigurarea terenului de lucru: fără a contracta din timp volumul de lucrări planificat, — oricît de bine ar fi pregătite mașinile și instruiți oamenii, — nu se poate folosi întreaga capacitate de lucru a utilajului, iar viteza zilnică nu poate fi realizată.

Iată de ce, încă de la începutul lunii decembrie cei cinci agronomi de sector din stațiune desfășoară o susținută muncă de lămurire în unitățile cooperatiste din raza noastră de activitate, ajutîndu-i pe colectiviști și întovărășiți la întocmirea planurilor de producție și îndemnîndu-i să contracteze cu S.M.T.-ul un volum cît mai mare și mai variat de lucrări mecanizate.

Rezultatele muncii agronomilor de sector n-au întîrziat să dea roadele așteptate. Astfel, contractele încheiate pînă la 8 februarie prevăd numai pentru campania agricolă de primăvară aproape 7.000 de hantri. De exemplu, la colectiva „9 Mai" din comuna Dragalina vor fi executați în acest an 3.120 de hantri, din care numai în campania de primăvară 815 hantri, la gospodăria colectivă „Pionierul" din comuna Polana 3.560 hantri, dintre care în primăvară 874 hantri etc.

Un mare accent vom pune în acest an pe lărgirea felurilor de lucrări și îndeosebi prășitul mecanic. Astfel, la colectiva din Dragalina vom face prășitul întîi și al doilea la porumb și floarea-soarelui pe 310 hectare, la colectiva din Polana pe 100 de hectare, la cea din Ghimpați pe 171 hectare etc.

Agronomii noștri de sector — dintre care s-au evidențiat în mod deosebit pînă acum tovarășii C-tin Cornea și Aurel Stoicescu — continuă în prezent munca de încheiere a contractelor de lucrări. Ei și-au luat angajamentul ca începutul muncilor de primăvară să ne găsească cu planul de contractări nu numai îndeplinit, dar și depășit cu un cît mai însemnat procent.

Ing. GH. GRIGORAȘ
agronom șef la S.M.T. Ciulnița

Atenție la asigurarea și pregătirea semințelor, factor important în sporirea producției agricole

Ministerul Agriculturii recomandă:

Folosirea semințelor de calitate, alături de aplicarea unei agrotehnici, diferențiate în raport cu condițiile climatice este calea sigură a creșterii continue a producției

Semințele din soiurile selecționate asigură an de an recolte bogate și de bună calitate.

Pentru obținerea producțiilor ridicate, inginerii, tehnicienii, specialiștii și muncitorii din gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective, de la sfaturile populare regionale, raionale și comunale, precum și cei de la stațiunile experimentale ale institutelor de cercetări agricole au datoria să lupte pentru folosirea din plin a întregii cantități de semințe de soi produse în 1956, care să fie însămînțată în condiții agrotehnice superioare.

Semințele elită produse de I.C.A.R. vor fi însămînțate de gospodăriile raionale, în terenuri corespunzătoare și în cele mai bune condiții agrotehnice; la fel gospodăriile agricole de stat și gospodăriile agricole colective vor da o deosebită atenție însămînțării semințelor produse în gospodăriile raionale, ținînd seama că acestea vor constitui fondul de semințe pentru anul viitor.

Pentru îmbunătățirea calității semințelor, unitățile agricole cooperatiste și țăranii cu gospodării individuale, care au semințe necorespunzătoare, pot să le schimbe la bazele de recepție cu semințe recunoscute, din același produs sau în echivalență cu alte produse.

Intovărășirile agricole și gospodăriile individuale își pot acoperi deficitul de semințe prin cumpărare din cadrul regiunii, pe bază de adeverințe eliberate de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale, adeverințe care vor folosi și la transportul pe calea ferată pînă la data de 30 aprilie 1957.

O atenție deosebită trebuie dată folosirii semințelor hibride de porumb.

Pentru extinderea culturilor de porumb cu sămînță hibridă s-a organizat schimbul semințelor de porumb comun, cu porumb hibrid la bazele de recepție sau direct la gospodăriile agricole producătoare

Gospodăriile agricole de stat care pînă în prezent nu au sortat porumbul hibrid, vor lua de îndată măsuri de sortare. Ele vor preda la bazele de recepție cantitățile ce nu le pot schimba în gospodărie.

Organele agricole de la regiuni, raioane și comune vor identifica porumbul hibrid bun pentru sămînță și vor lua măsuri pentru intensificarea acțiunii de schimb, în vederea realizării sarcinilor primite de fiecare regiune

In scopul îmbunătățirii semințelor de floarea soarelui s-au introdus în cultură soiuri VNIIMK care se caracterizează printr-un conținut mare de ulei și o producție ridicată

Pentru extinderea în cultură a acestui soi s-au organizat schimburi la bazele de recepție și vînzarea contra cost a cantităților din depozitele I.S.A.P.V.S. dîndu-se prioritate gospodăriilor agricole colective și cooperativelor agricole de producție.

Organele agricole de la regiuni și raioane vor îndruma gospodăriile agricole colective, cooperativele agricole de producție, întovărășirile agricole, gospodăriile anexe și producătorii individuali să-și procure cartofii de sămînță din regiunile producătoare; procurarea se poate face pe bază de adeverințe eliberate de comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și vizate de comitetele executive ale sfaturilor populare raionale. In baza acelorași adeverințe se poate face transportul pe calea ferată pînă la 31 martie a.c.

Organele agricole din regiunile producătoare de cartofi trebuie să asigure respectarea măsurilor de carantină prevăzute în H.C.M. nr. 1058 din 1954 și să interzică cu desăvîrșire cumpărarea și transportul cartofilor din zonele de carantină.

Semințele de plante furajere se pot procura contra cost de la depozitele regionale I.S.A.P.V.S. sau de la bazele de recepție.

Producătorii pot să-și procure semințe de legume prin magazinele regionale și raionale ale I.S.A.P.V.S.-ului.

Materialul săditor viti-pomicol a fost repartizat pe regiuni pe baza cererilor acestora. Trebuie să se termine de urgență repartizarea acestui material pe raioane, comune și unități, ținîndu-se seama de raionarea viti-pomicolă, astfel ca plantările să se execute la timp și să fie folosit tot materialul săditor.

Puterea exemplului

De cîteva zile, soarele strălucea din ce în ce mai puternic. Pămîntul începuse să se zbicească pe ici pe colo, iar ochiurile de zăpadă își trăiau ultimele zile. Vîntul aducea pe aripile lui zvon de primăvară, cu toate că fila calendarului arăta jumătatea lui februarie.

Era a treia zi de cînd Victor Stacoiu, secretarul întovărășirii „23 August" din satul Tămaș, unul din cei mai harnici și pricepuți gospodari, încerca pămîntul, să afle dacă e bun de însămînțat sau nu.

După ce zvîrli pămîntul din mînă, el îmbrățișă încă o dată cu privirea perimetrul întovărășirii, apoi plecă cu pași grăbiți spre sat.

Pe Grigore Constantin, președintele întovărășirii, îl găsi acasă... A urmat o discuție scurtă și hotărîrea a fost luată. „Mîine vom începe însămînțatul mazărei".

A doua zi, nici nu se ridicase bine ceața, și întovărășiții începuseră treaba. O zi, două, două și jumătate... membrii întovărășirii au terminat de însămînțat cu mazăre cele 15 hectare planificate.

Vestea că întovărășiții din Tămaș au început însămînțatul mazărei se răspîndi și în celelalte sate ale comunei. Mulți țărani au urmat pilda întovărășiților. Știau doar că întovărășiții, încă din 1952, i-au întrecut în fiecare an la recolte și asta se datora în mare parte și faptului că membrii întovărășirii semănau la timp.

Cinci zile mai tîrziu, în situația operativă a sfatului popular raional Snagov, în dreptul comunei Corbeanca, era înregistrată cifra de 70 ha. însămînțate cu mazăre.

★

Badea Marin, președintele întovărășirii agricole „Nicolae Bălcescu" din aceeași comună, tocmai își termina ultimele lucrări la amenajarea unei răsadnițe cu paturi calde, cînd de el se apropie un grup de vreo 5 țărani. După ce-și dăduță binețe, unul îl întrebă:

— Ce-ai aranjat, tovarășe președinte, în privința porumbului. Ne dau sau nu ne dau?

Calm ca deobicei, în timp ce-și răsucea o țigară, Badea Marin spuse oamenilor cum a vorbit cu tovarășii de la raion și de la baza de recepție.

— Porumb ne dau prin schimb, zise el liniștit. Dar nu kilogram la kilogram, așa cum am auzit noi, ci un kil patrusute de al nostru, pentru un kilogram de al lor.

Spunînd aceste cuvinte, președintele ridică ochii și-i privi întrebător. Pentru o clipă tăcură cu toții.

— Dăm, tovarășe președinte, un kil jumate, rupse unul tăcerea.

— Chiar și două, numai să însămînțăm și noi din soiul acesta de porumb, completă altul.

Porumbul cu pricina de la baza de recepție era un porumb hibrid, pe care-l cultivase și gospodăria colectivă din comună, obținînd anul trecut peste 3.000 kg boabe la ha., față de 900 kg media pe comună, la porumbul din alte soiuri.

Hotărîrea membrilor întovărășirii „Nicolae Bălcescu" de a cultiva și ei porumb hibrid arată încăodată cît de mare este puterea exemplului.

Pînă cînd va tărăgăna S.M.T. Gîrbovi repararea utilajului agricol?

Organizîndu-și temeinic munca, numeroase S.M.T.-uri din țară au terminat cu mult înainte de data stabilită pregătirea utilajului agricol pentru campania de primăvară. Mecanizatorii din aceste stațiuni au și început lucrul pe ogoare, îndată ce timpul a devenit prielnic.

Cu totul altfel se prezintă însă situația la S.M.T. Gîrbovi din regiunea București. Din cauză că aci pregătirea utilajului este mult întîrziată, la 22 februarie, dată cînd reparația parcului de tractoare și mașini agricole trebuia să fie terminată în întregime, nu au putut pleca pe teren la unitățile deservite decît 4 brigăzi din cele 10 ale stațiunii.

Tot așa de prost stau lucrurile și în ceea ce privește calitatea reparațiilor efectuate pînă în prezent. Despre aceasta vorbește și faptul că tractoarele pornesc cu foarte mare greutate și că la numeroase pluguri bara de susținere a roții din spate lipsește, sau a fost înlocuită cu sîrmă. Dealtfel, majoritatea plugurilor nu au agățătoarele și lanțurile de grapă, ca și sfoara de introdus și scos plugul din brazdă. Insfîrșit, pe nici un cultivator nu au fost montate organele active (cuțitele).

Cauzele acestei stări de lucruri trebuie căutate (deosebit de lipsa unor repere) în modul defectuos în care a fost organizată munca în ateliere: deși au existat toate condițiile necesare, reparațiile n-au fost organizate pe ansamble, ci „pe echipe universale".

Slaba calitate a reparațiilor se explică și prin faptul că rodajul se face „la șaibă" și nu pe banc (unde există posibilitatea verificării puterii motorului și consumului de motorină). De asemenea la acest S.M.T. nu a existat o preocupare pentru controlul muncii efectuate, fapt ce a permis unor tractoriști delăsători ca Alecu Constantin, Victor Drăghici, Iordache Bujor și alții să tragă chiulul.

Fără îndoială că o mare parte din vina pentru încetineala cu care se desfășoară reparațiile la S.M.T. Gîrbovi o poartă și centrele mecanice Drăgănești (director C. Giosanu) și Ciulnița (director Gh. Gheorghe), care livrează cu mare întîrziere tractoarele și motoarele trimise de S.M.T. Gîrbovi pentru reparat. De asemenea, nu poate fi scutită de răspundere nici baza de aprovizionare nr. 1 din București, care, prin nelivrarea la timp a unor piese de schimb, a contribuit la rămînerea în urmă a pregătirii utilajului la această unitate.

Trebuie însă să amintim conducerii S.M.T.-ului Gîrbovi că cei 33,70 lei cheltuiți în plus anul trecut pentru fiecare hantru executat sînt în primul rînd o consecință a reparațiilor făcute de mîntuială în cursul iernii. Dacă reparațiile s-ar fi executat în bune condiții tehnice și îngrijirile tehnice zilnice și periodice s-ar fi respectat cu strictețe, nu s-ar fi ajuns la situația ca anul trecut, la tractoare, bunăoară, să se efectueze 149 îngrijiri nr. 4 față de cele numai 21 cîte erau necesare, ca și 8 reparații generale și 4 reparații capitale făcute în plus. De altfel cu reparația tractoarelor și mașinilor agricole, anul trecut s-au cheltuit cu 297.907 lei mai mult față de hantrajul executat.

Iată de ce situația prezentată a pregătirii utilajului trebuie să dea serios de gîndit conducerii stațiunii (director Niculae Alexandru) pentru ca tractoarele să nu fie reintroduse în reparație deseori, așa cum s-a întîmplat anul trecut.

Cele 4 gospodării colective, 18 întovărășiri, ca și țăranii muncitori cu gospodării individuale care au încheiat contracte cu S.M.T.-ul așteaptă cu nerăbdare sosirea tractoarelor S.M.T.-ului pentru a începe muncile de primăvară. De aceea, conducerea S.M.T.-ului Gîrbovi are datoria să ia măsuri pentru a se termina cît mai repede pregătirea întregului utilaj agricol, astfel încît muncile agricole de primăvară să fie începute neîntîrziat și în raza de activitate a acestei stațiuni.

I. LEȘEANU

Pentru o recoltă cît mai bogată de porumb

Alte angajamente

Este știut că sămînța de porumb hibrid dă producții mult mai sporite față de porumbul obișnuit. De aceea, țăranii muncitori din comuna Nicolae Bălcescu, raionul Bacău, s-au hotărît ca din suprafața de 850 ha. destinată în acest an culturii porumbului, 10 hectare să le însămînțeze cu porumb hibrid, iar restul cu porumb obișnuit, și să obțină în medie pe comună 2000 kg porumb boabe la hectar, față de 1600 kg. cît s-a obținut anul trecut.

Pentru realizarea acestei producții ei au cărat la cîmp 150 tone de gunoi de grajd, și urmează ca pînă la însămînțare să mai care circa 500 tone de gunoi de grajd. Cooperativa „Nicolae Bălcescu" din comună va asigura țăranilor muncitori de aici îngrășăminte chimice pentru o suprafață de 10 hectare. Tot în scopul asigurării unei recolte sporite de porumb, la cele cinci centre de germinație din comună, făcîndu-se proba la semințele de porumb, ele au încolțit în procent de 99 la sută.

MIHAI PĂTRAȘCU
agent agricol,
din comuna Nicolae Bălcescu
raionul Bacău

Strădania noastră nu va fi în zadar

Cel puțin 3.500 kg porumb boabe la hectar. Atît ne-am angajat noi să obținem în medie de pe cele 400 de hectare pe care le vom cultiva cu această prețioasă plantă.

E adevărat că pămîntul nostru îi gras, fiind de tip cernoziomic, cum îi spun agronomii, și că prin părțile noastre de obicei către sfîrșitul primăverii și vara, timpul e destul de călduros și bogat în ploi, adică așa cum îi priește culturii porumbului, dar nu pe aceasta ne-am bizuit noi întîi și întîi, cînd ne-am luat acest angajament. Numai dacă faci lucrările la vreme și după o rostuială anume pămîntul îți răsplătește truda cu rod bogat. Iată un exemplu: în anul trecut la noi ca și în alte părți a fost secetă. Cu toate astea am recoltat în medie pe gospodărie 2.700 kg porumb boabe la hectar, iar de pe fiecare din cele 70 hectare cultivate cu porumb hibrid am obținut peste 7.000 kg porumb. Cum am reușit aceasta? Făcînd toate lucrările de pregătire a terenului, de îngrijirea culturii și de recoltare așa cum ne învață mama recoltelor bogate, agrotehnica.

De aceea noi socotim că principala posibilitate de sporire a recoltei nu e nici calitatea pămîntului și nici clima prielnică, ci aplicarea chibzuită a măsurilor recomandate de agrotehnică. Iată pe scurt cum vom munci în acest an pentru a smulge pămîntului o recoltă cît mai bogată:

Intreaga suprafață pe care vom cultiva porumb — ogorîtă adînc din toamnă — o vom lucra acum, primăvara, cu cultivatorul și grapa. Lucrarea aceasta nu va fi executată la întîmplare. Vom face cultivația mai întîi pe terenul arat de timpuriu în toamnă și care s-a îndesat mai mult.

Așa cum am arătat mai sus, porumbul hibrid a rodit anul trecut în gospodăria noastră cu peste 3.000 kg mai mult la hectar decît porumbul obișnuit. De aceea, în acest an vom folosi sămînță hibridă pe toată suprafața. Intreaga cantitate de sămînță o avem asigurată și gata pregătită încă de pe acum. Semănatul îl vom face numai cu mașina în rînduri drepte.

O veche zicală spune că „o prașilă dată la timp face cît o ploaie bună". Și noi ne-am convins pe deplin de adevărul cuprins în cuvintele acestui înțelept proverb. Iată de ce vom prăși porumbul cel puțin de trei ori. Osebit de aceasta, pe o parte din suprafață vom face și polenizarea suplimentară artificială.

Străduindu-ne să executăm cît mai bine lucrările pe care le-am arătat, sîntem siguri că nu vom rămîne mai prejos decît colectiviștii din Făcăeni și din alte sate și comune care s-au angajat să lupte pentru o recoltă cît mai mare de porumb.

Ce va însemna pentru gospodăria noastră obținerea în acest an a cel puțin 3.500 kg porumb boabe în medie la hectar? Răspunsul e lesne de dat. Va însemna mai mult porumb la zi-muncă — cel puțin 10 kg, după cum am prevăzut noi — creșterea unui număr mai mare de animale și putința de a vinde statului cantități mai însemnate de porumb. Toate acestea ne vor mări veniturile și în același timp ne vor ajuta să dăm o contribuție sporită la aprovizionarea populației de la orașe.

ANTON SANDA
președintele gospodăriei colective din comuna Dorobanți, raionul Arad

NE ALĂTURĂM inițiativei colectiviștilor DIN FĂCĂENI

Intovărășirea noastră s-a înființat în toamna anului trecut. Totuși, ajutați de S.M.T. Odobeasca, noi am reușit chiar de atunci să arăm adînc cele 43 ha pe care urmează să le însămînțăm cu porumb. Pentru a obține o recoltă bogată însă noi nu ne-am mărginit numai la atît; ne-am pregătit temeinic toată iarna. Gunoiul l-am depozitat în spatele grajdului de unde va fi cărat pe cîmp și îngropat la desprimăvărare, am reparat la centrele din comună toate cele 22 de prășitori pe care le avem, iar în ceea ce privește sămînța am primit aprobarea secției agricole raionale să o schimbăm la baza de recepție pe sămînță de porumb hibrid. Deosebit de aceasta mai mult de jumătate din numărul întovărășiților au urmat cursurile ținute la cercul agrotehnic din comună.

Măsurile pe care le-am luat pînă acum ca și cele ce urmează să le întreprindem de aci în colo ne îndreptățesc să credem că vom putea obține în acest an o producție de porumb de cel puțin 2500 kg. boabe la ha. De aceea ne alăturăm din toată inima inițiativei colectiviștilor din Făcăeni.

BARBU PALIU
președintele întovărășirii „Ogorul Nou", comuna Zimbreasca, raionul Roșiori de Vede

Noi terenuri redate agriculturii

Pentru cei care o cunosc și mai ales pentru cei care trăiesc pe malurile ei, Dunărea e o bună prietenă. Dar uneori, atunci cînd apele strînse din dezghețul de primăvară sau din ploile abundente vin puhoi, se revarsă peste maluri, nepăsătoare de pagubele pe care le pricinuiește în jur. Multă vreme apoi, acest prisos de apă se lăfăește pe tarlale, formînd pe alocuri bălți și mlaștini. Și astfel Dunărea „fură" agriculturii însemnate suprafețe de teren.

Ani în șir, țăranii muncitori din satele Pecineaga, Turcoaia, Stăncuța, Gropeni și alte așezări din regiunea Galați au strîns din umeri a neputință în fața acestei năpaste. Din moși-strămoși așa știau: că urgia apelor e „bătaia lui dumnezeu" și că prin urmare, împotriva ei nu poți lupta.

Pe la începutul lunii august a anului trecut au apărut însă în satele mai sus citate niște mașini nemaivăzute prin partea locului. Erau screpere, gredere, buldozere și altele. Cu ajutorul lor, oamenii au început să îngrădească cursul apei și, o dată cu aceasta, părerea locuitorilor despre neputința luptei împotriva furiei apelor a început să se destrame.

Mînuite cu multă îndemînare de către Gh. Barbu, Niță Dragomir, N. Mogoș, D. Schiopu și alții, screperele au început să muște cu lăcomie din pămîntul mlăștinos de pe malurile Dunării și să-l așeze în straturi pînă la o înălțime de 5 metri. Apoi, grederele și buldozerele l-au nivelat și taluzat, formînd un dig lung de aproape 16 km între Pecineaga și Turcoaia și altul de 20 km între Stăncuța și Gropeni.

Prin lucrările de îndiguire și prin canalele de scurgere a apei, s-au îmbunătățit condițiile de exploatare agricolă și s-a redat agriculturii numai în aceste locuri o suprafață de aproape 12.000 ha. Dar tot anul trecut, Trustul de Imbunătățiri Funciare București a desfășurat o intensă activitate în scopul ridicării agriculturii noastre și în alte regiuni ale țării. In întreaga țară s-au executat peste 81 km îndiguiri și 226 km canale de desecare, ceea ce a făcut să se redea agriculturii o suprafață de 83.900 ha teren. Peste 200 de screpere, gredere, buldozere, tractoare etc. au fost folosite, lucrările putînd fi mecanizate în proporție de 60 la sută.

V. CAZACU

Artiștii de la Fundulea

Un mare grup dintre cumpărătorii grăbiți de pe strada Lipscani din Capitală s-au oprit în fața teatrului C.C.S. La intrare, un afiș anunță: „O cerere în căsătorie" de

IONEL SAVIN

Cehov, în interpretarea formației de teatru a căminului cultural din comuna Fundulea, raionul Brănești.

Unii fac glume. Cum or să se încumete niște artiști amatori să joace în roluri atît de grele?

M-am strecurat și eu în sala de spectacole. Curînd, luminile s-au stins și cortina grea de pluș s-a ridicat.

Ciudat însă... De la primele cuvinte și gesturi ale artiștilor, spectatorii au rămas plăcut surprinși. Pe buzele tuturor au apărut zîmbete; frunțile s-au descrețit. Se rîde cu hohote. Se aud întrebări în șoaptă:

— Cum îi cheamă?

— Cine sînt?

Vecinilor mei de fotoliu le-am putut satisface curiozitatea:

— Natalia Stepanovna din piesă e șefa de echipă de la culturi de cîmp, din gospodăria de stat Fundulea. O cheamă Maria Scurtescu. Stepan Stepanovici, care se mișcă în scenă cu atîta naturalețe încît zmulge ropote de aplauze, este Ionel Savin, magazioner de carburanți, din aceeași gospodărie. Iar pretendentul la mîna fetei, Lomov, — sfios, cu buchetul de flori tremurîndu-i în mînă, — este tehnicianul veterinar Aurel Baila...

...Piesa s-a terminat. Și mulțimea din sală aplaudă acum în picioare. Fericiți, cei trei interpreți fug în culise și-l aduc pe artistul Nicolae Nicolau de la Teatrul Municipal, care seri de-a rîndul la repetiții le-a fost un atît de bun învățător...

Dar iată, nu numai spectatorii au rămas încîntați de măiestria artiștilor amatori, ci și membrii comisiei celui de al patrulea concurs al echipelor de teatru din cadrul colțurilor roșii, căminelor culturale și caselor raionale de cultură. — la care a fost prezentată această piesă.

MARIA SCURTESCU

Artistul poporului George Vraca urcă treptele spre scenă, însoțit de artista emerită Eugenia Zaharia,

AUREL BAILA

și îi felicită pe tinerii și talentații artiști de la Fundulea, care au izbutit prin talentul și munca lor stăruitoare să ajungă pînă în „finala" concursului.

...Am vrut să stau de vorbă mai îndelung cu aceștia. Dar erau prea emoționați.

Singură Maria Scurtescu a reușit să-mi spună:

— O să mergem să prezentăm piese prin toate comunele din raionul Brănești. Să veniți la noi la Fundulea să vă spunem tot ce am plănuit. Pe mine o să mă găsiți la cîmp. Că de ieri am început însămînțările de primăvară...

GH. MARIN

Viforosul an 1907

ARD CONACELE

SE-NFRUNTĂ DOUĂ LUMI

— Răsfoind presa vremii —

Miez de Făurar, aspru, viforos. La Flămînzi, în Suceava, ţăranii de pe moşia lui Sturdza s-au răsculat. Cu ţepoaie, coase şi topoare au pornit tălăzuind spre conacul principelui. Sînt flămînzi. Sînt însetaţi de dreptate. Ura lor nu cunoaşte cuprins. Şi-s mulţi ca frunza şi ca iarba.

Iată cum dă veste ziarul „Adevarul" din 8 martie 1907 despre primele văpăi ale răscoalei:

„Semnul şi începutul mişcării a fost la Flămînzi, care este o imensă moşie de 30.000 pogoane. Aci ţăranii adunaţi în mare număr l-au bătut şi alungat pe Iorgu Constantinescu, administratorul moşiei. Stăpînul, principele Sturdza, era plecat din ţară. Ţăranii răsculaţi au deschis grajdurile de vite, au scos şi împărţit porumbul din coşare. După aceea s-au îndreptat spre pădure unde au încărcat 40 de stînjeni lemne ducîndu-le la casele lor.

O dată ţăranii porniţi, mişcarea ia avînt şi se întinde în satele învecinate: Deleni, Rădeni, Maxut. La Deleni 400—500 de ţărani s-au strîns în faţa primăriei şi l-au silit pe primarul Neculai Nichita, care era de partea moşierilor şi arendaşilor, să semneze demisia ce fusese gata scrisă..."

Văpaia se întinde şi în alte judeţe. Prea au suferit mult ţăranii ca să mai poată fi opriţi.

„In parlament se face o interpelare în legătură cu răscoala", — scrie ziarul „Muncitorul".

— Cine i-a instigat pe ţărani? întreabă în parlament Ionel Brătianu. Romînu-i om blînd, răbdător. Nu porneşte el răscoala fără îndemn. Să aflăm cine i-a instigat.

— Eu ştiu cine i-a instigat, răspunde deputatul Costinescu.

— Spune-ne! Să aflăm şi noi şi să-l condamnăm.

— Ei bine, aflaţi şi condamnaţi-o! Foamea este aceea care i-a instigat...

Aşa stau lucrurile? Nu-i nimic, o să le astîmpărăm noi foamea! Şi-a spus Ionel Brătianu, ministrul de Interne. Şi se aşterne pe lucru intens.

„Domnul Averescu a anunţat că va lucra peste orele de program la Ministerul de Război, pentru ca împreună cu dl. Ionel Brătianu să ia măsuri severe pentru reinstaurarea ordinei interne", — scrie „Epoca".

Se trimite armata împotriva răsculaţilor. In unele comune se petrec fapte de un dramatism sguduitor.

Ziarul „Epoca", de vineri 9 martie 1907, relatează unul din ele:

„La Leapezi, în regiunea Suceava, armata a refuzat la început să tragă în ţăranii răsculaţi.

— N-avem ordin scris să deschidem focul, îi spune mereu maiorul, prefectului de Suceava, care-l îndemna la vărsare de sînge.

Spre seara a sosit şi ordinul scris. S-a somat, apoi s-au trimis plumbi în carne de om. Cîţiva ţărani din primele rînduri cad. Ceilalţi se retrag. Iar în liniştea tristă care urmează salvei ucigătoare, vorbeşte un soldat cu glasul sugrumat de emoţie.

— Să trăiţi domnule maior, să vă rog să-mi daţi o permisie de trei zile.

— Cum? Ce eşti nebun? Indrăzneşti să ceri permisie cînd vezi în ce primejdie ne găsim?

— Să trăiţi domnule maior, trebuie să mă duc să-l îngrop pe tata.

— De unde ştii c-a murit taică-tu? Cine ţi-a spus?

— Nimeni. Tata era printre sătenii în care am tras. E căzut colo, jos şi nu mai mişcă. O fi murit.

Se porni pe plîns bietul soldat. Şi toţi camarazii lui din front au scos chipiile şi şi-au plecat capetele".

Au fost multe cazurile cînd armata a refuzat să tragă în ţăranii răsculaţi. In judeţul Teleorman, prefectul Yarca a dat ordin atunci să fie retrasă infanteria şi să se deschidă foc de artilerie.

„S-a tras cu tunurile. Patru sate rase de pe faţa pămîntului", — anunţă cu litere mari, negre, ziarul „Adevărul". Iar „Epoca" vesteşte tot cu titlu de-o şchioapă. „Răscoala a cuprins şi Muntenia. Ard conacele"!

In Bucureşti, moşierii au intrat în panică. La Highlife, cafeneaua protipendadei bucureştene, distinsa domnişoară Cantacuzino se arătă foarte îngrijorată. Nu de soarta ţăranilor de pe moşiile ei, din Teleorman. Nu! Alta-i pricina grijilor ei. Pentru sîmbătă a organizat un bal. A dat şi anunţ la ziare. Se poate citi pe pagina a IV-a a ziarului „Epoca", de joi 1 martie:

„Saloanele Ministerului de Externe (Palatul Sturdza) anunţă pentru sîmbătă 3 martie 1907 MARE BAL MARE cu cotillon, dat de societatea Crucii Roşii a doamnelor romîne. Ţinuta roşie sau albă. Tombolă, distracţii, surprize, focuri de artificii".

...Ard conacele! Astea nu-s focuri de artificii! Sînt focuri adevărate. Vîlvătăile urii au năvălit peste zăplazuri. Ţăranii îşi fac dreptate cu topoarele. Moşieri şi arendaşi trimit telegrame regelui cerînd protecţie. Regele-i ocroteşte. Trimite mai multă armată, cu ordin să tragă în ţăranii răsculaţi. Se fac arestări masive.

Muncitorii se solidarizează cu ţăranii răsculaţi. La Paşcani ceferiştii deschid uşile vagoanelor şi eliberează pe arestaţi.

Tunurile mătură sate întregi de pe faţa pămîntului.

„Numărul morţilor şi rîniţilor este enorm. Cadavrele mutilate zac pe cîmp", — scrie „Epoca" din 16 martie.

Iată cum a ştiut să răspundă guvernul burghezo-moşieresc revendicărilor drepte ale ţărănimii muncitoare din Romînia, care se ridicase în 1907 pentru dreptate şi pămînt, pentru scăderea impozitelor şi dobîndirea drepturilor politice.

GH. JANGOCIU

Săptămîna cărţii la sate

Mare cerere de cărţi agrozootehnice la Buftea

Biblioteca căminului cultural din Buftea este înzestrată cu un mare număr de volume şi este frecventată de numeroşi cititori, care găsesc aici şi cărţi literare din cele mai frumoase, şi numeroase cărţi de specialitate, ce le sînt de trebuinţă ţăranilor muncitori pentru a-şi îmbogăţi cunoştinţele agrotehnice. La biblioteca căminului cultural (bibliotecare, învăţătoarea Fotinia Anastasiu şi Elena Antonescu) se organizează cu regularitate citiri în comun de două ori pe săptămînă.

Cercurile de citit din comună, care se ţin regulat sub conducerea tovarăşilor învăţători, îi ajută pe săteni să pătrundă temeinic înţelesul cărţilor de specialitate. In legătură cu aceasta merită a fi menţionată iniţiativa care s-a luat aici de a se distribui cărţi agrozootehnice ţăranilor muncitori prin mijlocirea copiilor lor care învaţă la şcoală.

In cadrul Săptămînii cărţii s-a organizat la căminul cultural o recenzie asupra romanului „Pămînt desţelenit" al marelui scriitor sovietic Mihail Solohov. Recenzia a fost prezentată de tov. Mihai Ion directorul căminului cultural. Fiind urmărită cu multă atenţie de săteni. La discuţiile care au urmat, au luat cuvîntul tov. Oprea Constantin, Greavoiu Ioana şi alţii. Zilele acestea urmează să fie prezentată o nouă recenzie, pe marginea nuvelei „Desfăşurarea" a scriitorului Marin Preda. Tot în cadrul Săptămînii cărţii biblioteca căminului cultural a distribuit în comună un număr sporit de cărţi agrozootehnice.

La librăria din comună (responsabilă tov. Rusu Ştefania) s-a amenajat cu prilejul Săptămînii cărţii un frumos stand special, cuprinzînd un mare număr de cărţi agrozootehnice, care sînt foarte căutate de ţăranii muncitori. Indeosebi în aceste zile din preajma ieşirii la cîmp. Zilele trecute, de pildă, s-au vîndut aici un mare număr de cărţi şi broşuri agrozootehnice. Popularizarea cărţii se face şi printr-o serie de afişe plasate în diferite puncte din comună care aduc la cunoştinţa sătenilor că se află în „Săptămîna cărţii".

I. B.

Ce să citim

IERONIM ŞERBU: „Izgonirea din rai"

Volumul intitulat „Izgonirea din rai" cuprinde patru nuvele. In prima nuvelă, „Neguţătorul de abajururi", e înfăţişat un episod tragic din Germania dominată de hitlerişti. Intr-un mic orăşel de provincie, teroarea fascistă loveşte masele tot mai largi de muncitori, funcţionari, mici meseriaşi. Teama pătrunde tot mai adînc în sufletele locuitorilor care se ascund în dosul uşilor zăvorîte, neîndrăznind să se unească în lupta împotriva asupritorilor. Insăşi familia neguţătorului de abajururi Metzler cade pradă naziştilor, cu toate că bătrînul meşter încercase să intre în voia guvernanţilor, rupînd vechile lui legături de prietenie care nu erau pe placul celor de la S.S. Atmosfera apăsătoare, de spaimă şi moarte, semănată de nazişti pretutindeni unde au pus piciorul, e realizată cu multă pricepere de scriitor.

A doua nuvelă, „Nunta în stepă", ar părea o întîmplare hazlie dacă n-ar fi ilustrarea unei realităţi atît de tragice cum a fost criminalul război antisovietic. Intr-un lagăr de prizonieri păzit de ostaşi romîni, comandanţii organizează o petrecere straşnică, în vreme ce pe deţinuţi îi aşteaptă moartea prin foame şi frig. Dar această „nuntă" e întreruptă de înaintarea vijelioasă a armatelor sovietice, care salvează în felul acesta pe cei mai mulţi dintre prizonieri. Autorul găseşte prilejul în această nuvelă să arate totodată desfrîul, corupţia, jaful care domneau în administraţia publică şi-n aparatul de stat fascist al lui Antonescu.

Celelalte două nuvele „Viţelul de aur" şi „Izgonirea din rai" cuprind o perioadă mai largă din viaţa poporului nostru şi anume anii 1944-1948. Urmărind pe de-o parte viaţa familiei Tohăneanu, mare proprietar de fabrică şi inginer, iar pe de altă parte înfăptuirile muncitorilor care luptă pentru alungarea exploatatorilor şi pentru cucerirea puterii politice şi economice, scriitorul se opreşte asupra unor momente de mare încordare cum ar fi proclamarea Republicii sau naţionalizarea marilor întreprinderi. Raiul în care trăia marea burghezie, viaţa de sălbatec desfrîu, sabotajul pe care cei alungaţi de la huzur şi îmbelşugarea nemuncită îl încearcă, sînt adînc analizate de autor.

V. G.

ÎNSEMNĂRI

Cîştiguri sporite

Acum cîteva zile am trecut pe la secţia zootehnică din satul Vintileanca a gospodăriei agricole de stat Sahateni. De acum doi ani, de cînd n-am mai fost pe aici, aşezările şi-au schimbat într-atîta de mult straiul, încît mai, mai sa nu le mai recunosc. Au fost construite grajduri noi şi un mare grup social prevăzut cu băi, s-a introdus parţial lumină electrică, s-au amenajat drumuri pietruite, a fost întinsă reţea de radioficare...

Ingrijitorii de vite umblă grăbiţi de colo-colo, îmbrăcaţi în salopete vătuite şi purtînd în picioare cisme de cauciuc, care îi protejează împotriva umezelii. Am fost plăcut surprins intrînd şi în cantina cea nouă, frumoasă, unde muncitorii primesc pentru numai cinci lei o gustare şi două mese pe zi.

— Condiţiile bune de muncă şi de trai ne-au înlesnit să dobîndim şi rezultate mai bune în activitatea noastră, mi-a spus brigadierul de la grajdurile de vaci, tînărul Filimon Calamancea. La cele 84 de vaci din rasa roşie de stepă pe care le avem aci, sînt repartizaţi 8 mulgători. Ei îngrijesc şi furajează viţelele cu dragoste şi pricepere. Ca urmare, producţia de lapte este în creştere. Una dintre vaci, Marcela, pe care o îngrijeşte mulgătorul Pavel Gheorghe, dă în medie 22 litri de lapte pe zi. Deosebit de plata pentru laptele muls, fiecare mulgător mai cîştigă diferite sume şi pentru îngrijirea bună a vacilor şi fiecare viţel fătat. De pildă, mulgătorul Pavel Gheorghe a cîştigat în luna ianuarie aproape 700 de lei, Ticlea Niculae 600 de lei, iar Lungu Niculae peste 500. In perioada păşunatului cîştigul lor va fi şi mai mare, deoarece va creşte producţia de lapte.

...La grajdurile unde sînt îngrijiţi cei peste 2.000 de porci, am stat de vorbă cu îngrijitorii care tocmai pregăteau hrana godacilor. Indrumaţi de inginerul zootehnist Stîngă Teodor, şeful secţiei, ei au învăţat să aplice temeinic metodele înaintate de furajare şi menţinere a higienei.

Datorită sporurilor de greutate obţinute la grăsuni şi numărului de purcei dobîndiţi de la scroafe, îngrijitorul Petriu Ion a cîştigat în luna ianuarie aproape 800 de lei.

Cîştiguri sporite dobîndesc şi îngrijitorii Mihai Stavrat, Luca Ecaterina şi Olga Stavrat de la secţia avicolă, unde în jurul celor 4 padocuri cotcodăcesc peste 1.600 de găini. Deşi aceste păsări n-au mai mult de 6 luni, multe din ele, bine furajate şi îngrijite, au şi început să ouă. In prezent gospodăria trimite zilnic 370—400 de ouă comerţului de stat. Nu e deci de mirare că Stavrat Gheorghe şi ajutoarele lui cîştigă cu regularitate peste 550 lei pe lună.

— Cînd munceam la moşieri şi chiaburi, mi-a spus îngrijitoarea Olga Stavrat, eram totdeauna flămînzi şi curgeau zdrenţele de pe noi. Acum, împreună cu soţul meu, cîştig peste 1.300 lei lunar. Ne-am făcut mobilă, scoarţe şi ne-am cumpărat hăinărie să purtăm zece ani d-aci înainte. Deseori ne ducem la cinematograf, la centrul gospodăriei şi vedem filme. Toate astea ne îndeamnă să muncim cu spor. Anul acesta vrem să dobîndim şi premii pentru depăşirea planului.

Cînd am plecat de la secţia Vintileanca, am văzut descărcîndu-se lemnărie dintr-un camion.

— Au fost aduse toate materialele necesare, mi-a explicat şeful secţiei. Peste cîteva zile, începem să construim o nouă uzină electrică.

AL. RAICU

La adunarea cooperatorilor din Petreşti

De cu seară începuse să plouă. A plouat toată noaptea. Dimineaţa, norii cerneau încă picături mici şi dese. Drumurile de ţară, desfundate în urma dezgheţului, se noroiseră şi mai mult. Şi era un frig, de te pătrundea la oase. Pe o aşa vreme, oricine ar fi stat acasă, la căldură, mai ales că era duminică. Şi totuşi, din satele Coada Izvorului, Puntea de Greci şi Petreşti, grupuri, grupuri de săteni porniseră pe jos, cale de cîţiva kilometri spre comuna Greci. Erau membrii cooperatori care în adunările săteşti fuseseră aleşi delegaţi să participe la adunarea generală a cooperativei de consum din comuna Petreşti, raionul Găeşti, care urma să se ţină în sala de festivităţi a S.M.T.-ului Greci.

Cei 102 delegaţi prezenţi din 105 aleşi în adunările cooperatorilor pe sate veniseră să dezbată activitatea desfăşurată de cooperativa lor în anul 1956, situaţia ei economico-financiară, să cunoască sarcinile ce stau în faţa cooperativei în acest an, să facă propuneri şi să ia hotărîri care să ducă la îmbunătăţirea activităţii ei, la continua ei dezvoltare.

In afară de delegaţi şi invitaţi, veniseră la adunare şi alţi cooperatori din comuna Greci precum şi mecanizatori de la staţiunea de maşini şi tractoare, ca unii ce se interesează de bunul mers al unităţilor cooperatiste.

Darea de seamă asupra activităţii pe 1956, citită de tov. Dumitru Badila, preşedintele, arăta că prin cele magazine ale cooperativei s-au vîndut populaţiei mărfuri în valoare de 942.000 lei, mai multe decît în 1955, planul la desfacere fiind îndeplinit aproape în întregime (99 la sută). In schimb sarcinile de plan la achiziţii şi la încasarea fondului social n-au fost realizate. Cooperativa şi-a încheiat activitatea pe anul trecut cu un beneficiu net de 4.666 lei. El ar fi fost de 10 ori mai mare dacă n-ar fi existat pierderi rezultate din activitatea anilor precedenţi, pierderi provenite în primul rînd din lipsuri vechi în gestiune.

Au urmat înscrierile la cuvînt. Numeroşi delegaţi au discutat pe marginea dării de seamă, făcînd propuneri pentru îmbunătăţirea activităţii cooperativei.

— Este un lucru bun că în 1956 cooperativa noastră a recuperat pierderile din anii trecuţi şi şi-a încheiat activitatea cu beneficiu, — a spus ţăranul muncitor Alexandru Ionescu. Pentru a deveni şi mai puternică însă, este nevoie de sprijinul nostru, al cooperatorilor. Numai aşa cooperativa îşi va îndeplini planul la achiziţii, fond social, desfacere. Şi ca să aibă o rentabilitate mai mare, a spus el în continuare, trebuie realizate economii la cheltuielile de circulaţie. Iată de ce eu mă angajez să fac două transporturi gratis, să sprijin cooperativa în toate acţiunile şi să va orific prisosul de produse agricole la centrul de achiziţii. Chiar zilele acestea voi vinde la cooperativă 20 de ouă.

Petre Ranciu, ţăran muncitor din Puntea de Greci, a vorbit mai pe larg despre activitatea cooperativei în sectorul achiziţiilor.

— In anul trecut, a spus el, cooperativa n-a obţinut cele mai bune rezultate la achiziţii. De asta se face vinovat în primul rînd vicepreşedintele Radu Nincă. El a venit deseori în satul nostru, unde sînt mulţi contractanţi de legume şi zarzavaturi, dar a stat mai mult pe la magazin. El n-a mers pe la producători să le arate că trebuie să-şi respecte contractele încheiate, că aşa vor avea avantaje mari. De-aia mulţi contractanţi au rămas datori la cooperativă, şi unii dintre ei au predat produse de proastă calitate.

In continuare Petre Ranciu a arătat că el şi alţi ţărani vor să încheie contracte cu cooperativa pentru livrarea de legume şi zarzavaturi, dar nu ştiu care sînt condiţiile de contractare în acest an. Despre această problemă a vorbit şi Constantin Lazăr, gestionarul magazinului din Puntea de Greci.

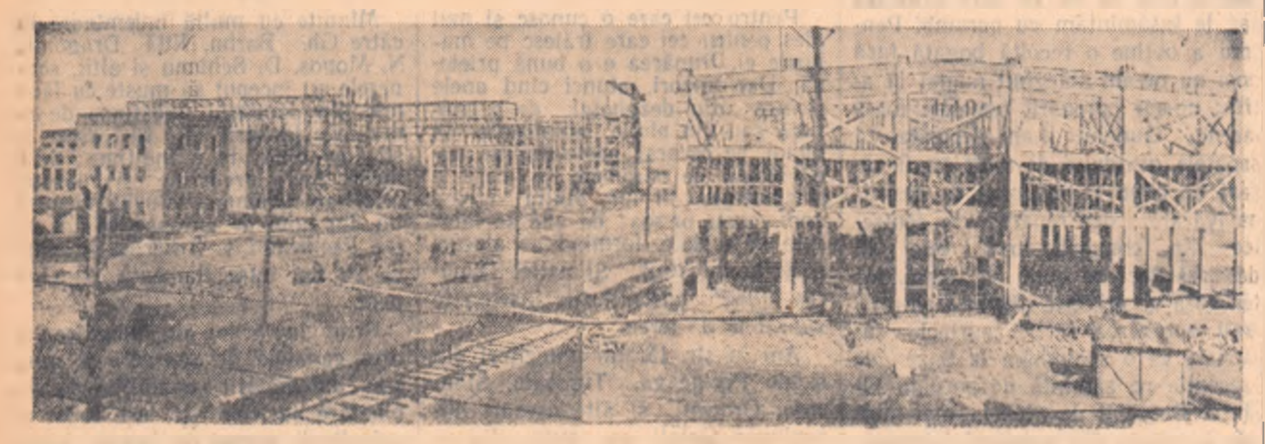
Delegaţii au făcut totodată şi unele propuneri ca: localul magazinului din Puntea de Greci să fie reparat sau să fie mutat într-un local corespunzător, să se doteze bufetul din acest sat cu mese şi scaune, să se deschidă o unitate de alimentaţie publică în comuna Greci etc.

Mulţi delegaţi, printre care Ion Grigore, Ioan Anton, Gheorghe Ionescu, Ilie St. Ion şi alţii s-au angajat să contribuie la îndeplinirea planului de achiziţii al cooperativei prin valorificarea unor importante cantităţi de produse agro-alimentare. Alţii s-au angajat să facă transporturi voluntare de mărfuri de la Găeşti, la magazinele cooperativei.

Adunarea generală a membrilor cooperativei din Petreşti, prin discuţiile şi hotărîrile luate, a dovedit interesul membrilor faţă de cooperativă, dorinţa lor vie de a contribui la îmbunătăţirea activităţii ei.

I. IONIŢA

O nouă podoabă a ţării

Aspect general de pe şantierul uzinei de îngrăşăminte fosfatice de la Năvodari.

Plecăm din Constanţa în zorii zilei. Destinaţia: Năvodari. Pe dreapta drumului se întind pînă la cearcănul albicios al orizontului, întinsele lacurile Constanţa, Tăbăcăriei, Siut-Ghiol. In lumina cenuşie a dimineţii, vilele Mamaiei se întrezăresc pe fondul verzui, întunecat, al mării. Privindu-le o clipă din goana maşinii ai impresia că pe ape plutesc năluci albe, arătări ale unui basm închipuit de mult, în anii copilăriei. In vale şi înspre stînga fumegă lin coşurile unei uzine: termocentrala Ovidiu II, construită în anii aceştia din urmă. Alături, se ridică impunătoare blocurile muncitorilor ce deservesc uzina: un adevărat orăşel.

Şoseaua asfaltată şi lucie îl îmbie pe şofer să mărească viteza. Gonim cu 70 km la oră. Abia avem timp să desluşim primele case şi satul Valea Neagră a rămas în urmă, pierdut în zare. Un minut, două, cinci şi intrăm pe uliţele Năvodarilor. Oprim în faţa blocului administrativ al uzinei de superfosfat şi... de abia de aici îmi începe reportajul.

*

De departe uzina de superfosfat din Năvodari pare o schiţă de studiu a unui pictor, ce intenţionează să transpună pe pînză imaginea unui centru industrial. Clădirile, multe dintre ele înălţîndu-se la 15-20 m, sînt îmbrăcate în cofraje de lemn, ceea ce le face să fie încă schelete. Mai adăugaţi la acestea şi patru macarale mari ce-şi agită neconteniţi braţele de fier pe deasupra descriind prin aer arcuri de cerc şi prima impresie începe să se contureze: te afli în preajma unui mare şantier.

Pe măsură ce te apropii imaginea de şantier se completează. Apar depozitele de materiale, autocamioanele, betonierele şi în sfîrşit oamenii.

PRINTRE ALŢII ŞI UN LAUREAT AL PREMIULUI DE STAT

Inginerul Nicolae Pisicaru mă conduce pe şantier şi-mi dă primele explicaţii. De la el aflu că numai cu trei ani în urmă aceste locuri erau pustii. Pînă-ntr-o zi, cînd au apărut topometrii. Ei au început să facă cele dintîi măsurători şi trepiedi s-au ridicat cîteva barăci: locuinţe pentru muncitori, cantine, depozite de materiale, ateliere, garaje. Abia în luna aprilie a anului 1956 s-au pus primele fundaţii pentru clădirile uriaşe. De atunci munca n-a mai contenit o clipă. Cum a fost posibil ca în mai puţin de un an să răsară ca din pămînt orăşelul acesta ciudat? Răspunsul îl primeşti stînd de vorbă cu oamenii aceştia minunaţi, care n-au precupeţit nici un efort izolîndu-se aici să construiască uzina de superfosfat, după spusele specialiştilor cea mai mare de acest fel din sud-estul Europei.

Gheorghe Marinescu e un inginer tînăr. Are numai 29 de ani. Totuşi el conduce întreaga muncă de construcţii a şantierului din Năvodari. Din zori şi pînă noaptea tîrziu el trece de la un loc de muncă la altul, discută cu brigadierii, dă îndrumări, măsoară, calculează, controlează totul în cele mai mici amănunte pentru ca lucrul făcut să fie trainic, granit ridicat de mîna omului ca să înfrunte mulţimea anilor şi toanele vremii.

Stau de vorbă cu Vasile Damian şi simt o uşoară emoţie. La 36 de ani, omul din faţa mea, cu părul frişcat şi ochii mereu luminaţi de un zîmbet, este laureat al Premiului de Stat şi a fost distins de 12 ori cu diferite diplome şi medalii. Şi Dumitru Boşianu, Gheorghe Stan, Tache Hiza, Gheorghe Baciu şi Martin Lehner, care lucrează în brigada lui Vasile Damian din anul 1948, sînt distinşi cu Medalia Muncii. La Năvodari, brigada de dulgheri a lui Vasile Damian execută toate cofrajele în care se pun apoi armăturile şi se toarnă betonul. Cu alte cuvinte, ea înfăţişează conturul în înălţime al tuturor clădirilor şi de munca ei depinde ritmul în care lucrează constructorii.

Cine a fost la Paroşeni, la Bicaz, sau pe vreun alt şantier naţional de construcţii îşi dă seama cît de minunaţi sînt oamenii care traduc în viaţă măreţele planuri de industrializare a ţării, aceşti constructori de frunte ai socialismului.

TINEREŢEA ÎŞI SPUNE CUVÎNTUL

In vara anului trecut Năvodarii a fost declarat şantier naţional al tineretului. Peste 1.000 de tineri au răspuns chemării C.C. al U.T.M. şi au venit să ajute la ridicarea construcţiilor. Trei sferturi dintre ei veneau de la ţară, fără să cunoască vreo meserie. Inimile însă le ardeau de dorinţa de a-şi da contribuţia. Şi iată că acum mulţi dintre aceştia au părăsit lopata şi tîrnăcopul. Victoria Savcenco are numai 17 ani, dar e considerată una dintre cele mai bune zidăriţe. Cînd se va întoarce la ea în comună, la Dunăvăţul de Jos din raionul Tulcea, va ajuta gospodăria colectivă unde lucra înainte să-şi ridice construcţii trainice şi ieftine. La fel va fi şi cu Dumitru Curca şi Ilie Cozmici din Isaccea, Petre Gherghişan din Niculiţel, Petre Mocanu din Somova şi alţi tineri care s-au calificat la locul de producţie ca betonişti, dulgheri, zidari sau în alte meserii.

Cu ajutorul tinerilor veniţi pe şantier construcţiile au progresat repede. Bizuindu-se pe contribuţia lor tov. Nicolae Grădinaru, directorul uzinei de superfosfat, îmi spunea cu multă siguranţă în glas: „această uzină va intra în funcţiune cu cel puţin trei luni înainte de termen". După ce l-am văzut cum lucrează, mi-am dat seama că în spusele directorului nu este nimic exagerat: cu asemenea tineri nici un vis nu este prea îndrăzneţ.

MAI MULT SUPERFOSFAT DAT AGRICULTURII ÎNSEAMNĂ MAI MULTĂ PÎINE

Privită în perspectivă, uzina de superfosfat din Năvodari ar arăta cam aşa: 64 de hectare îmbrăcate cu clădiri, spaţii verzi, drumuri, căi ferate. Iar la doi kilometri, un mic orăşel: locuinţele muncitorilor. Conform planului ea va fi gata în anul 1958. Şi acest lucru este pe deplin posibil. Două lucruri ne îndreptăţesc să credem că sarcinile vor fi îndeplinite. Mai întîi ajutorul poporului vecin frate, al poporului sovietic. In al doilea rînd hărnicia şi abnegaţia oamenilor de pe şantier.

Intocmind proiectele pentru această uzină, specialiştii sovietici au calculat minuţios fiecare detaliu pentru ca uzina să aibă profilul cerut de necesităţile dezvoltării agriculturii din regiunea Constanţa şi sudul Bărăganului. Utilajul şi materia primă sînt tot de provenienţă sovietică. Maşinile noi, moderne, au şi fost aduse. Cu ajutorul lor tot procesul de producţie va fi mecanizat, iar conducerea şi controlul întregului sistem tehnologic vor fi automatizate. In acest fel uzina de la Năvodari va putea produce de la început aproximativ jumătate din producţia totală de superfosfat a ţării. Cu timpul această producţie se va putea dubla. Pentru agricultura ţării noastre aceasta va însemna un nou avînt pe drumul sporirii producţiei la hectar. Cu îngrăşămintele produse în uzina de la Năvodari vor putea fi fertilizate 500.000 ha, iar mai tîrziu 1.000.000 ha. Dacă odată cu superfosfatul vor fi folosite şi îngrăşăminte cu azot, e lesne de înţeles că sporul de cereale realizat de agricultură se va ridica la mii de vagoane anual.

*

Aş mai vrea să adaug doar atît: că în ceea ce priveşte oamenii de pe şantier n-a fost niciunul, de la director pînă la cel din urmă muncitor, care să nu-mi spună că darea cît mai repede în folosinţă a uzinei de superfosfat este o îndatorire nu numai profesională, ci şi cetăţenească, patriotică. Constructorii de la Năvodari au înţeles că mai mult superfosfat dat ţării înseamnă de fapt mai multă pîine, mai mult belşug în casele oamenilor muncii. De aceea se străduiesc ei să o ia înaintea planului! Reuşita va fi o mîndrie nu numai a lor, ci a întregului popor.

GH. LEU

SATIRĂ şi UMOR

Scrisoarea cucului

Tovarăşului preşedinte al sfatului popular...

Subsemnatul Cucu C. Cucu, de profesiune cuc cîntăreţ, domiciliat pe Şoseaua Salcîmului, craca a patra, cuibul doi, sînt profund indignat de atitudinea dumneavoastră faţă de mine. Era stabilit încă de mult, din vremea cinstitului meu străbunic Arhon Cucu vel Cucu, că însămînţările să nu înceapă decît în urma primului meu concert festiv. Insă de astă dată, dumneavoastră n-aţi respectat această străveche datină, începînd însămînţările cu mult înainte de venirea mea, ceea ce mi-a adus numeroase prejudicii.

Intreaga iarnă mi-am petrecut-o exersînd şi făcînd pregătirea vocii, şi numai pe ouăle cu care mi-am dres glasul am cheltuit o avere. De asemenea socotind că voi concerta în comuna dumneavoastră, subsemnatul am renunţat la mai multe reprezentaţii ce urma să le dau în alte comune, fiind înlocuit cu Mircea Crişan, care toată lumea ştie că nu e cuc adevărat.

In consecinţă nu voi mai concerta niciodată în comuna dumneavoastră unde vă ţineţi de agrotehnică şi de prevederi ştiinţifice, preferînd alte comune, unde tot mai există unii cu o atitudine justă faţă de cuci.

Cu cu *stimă şi cu cu consideraţie.*

CUCU C. CUCU
P. conf. N. FOCŞA

Un corb prostuţ, odată
Sta-n pom pe-o cracă sus,
Cu o bucat' de brînză
In cioc (cum ş-a mai spus).
Trecînd pe-acolo vulpea
Pornită ca să fure,
C-avea o conferinţă
Cu hoţii din pădure,
S-apropie şi-i spune:
— O!... pasăre minune!
Incîntă-mi tu auzul
Cu vocea ta divină!
„Mai ştii? — îşi zise corbul —
Oi fi cîntînd frumos!"
Şi... cum deschise ciocul,
Căzu bucata jos.
Contrar obişnuinţei,
Vulpea n-arată grabă,
Spre brînza cea gustoasă
Nu-ntinde a sa labă.
— Vai, nuă... îi spune vulpea
Cu glasul ei mieros,
Nu brînza mă atrage,
Ci cîntecu-ţi duios!
Coboară de pe cracă,
O!... fă sublimul act
Pe veci să fim prieteni
Să încheiem un pact!
In baza lui, te-asigur,
Mai fericit vei fi —
Oricînd va fi nevoie,
Noi doi ne-om sprijini!
Şi corbul de pe creangă
Ca prostănacul sare —
La piept îl strînge vulpea,
Prinzîndu-l între ghiare.

„Sprijin reciproc"

după ARŞAVIR DARBNI

Propaganda imperialistă americană încearcă să arate că principalul scop al „doctrinei Eisenhower" ar fi asigurarea „sprijinului reciproc". In realitate această doctrină sub masca „sprijinului" urmăreşte subjugarea popoarelor din Orientul Mijlociu şi Apropiat de către imperialismul american.

— Văleu! se vaită corbul,
Cumătră, mă sufoc!
Ce-i asta? Iară vulpea:
— E... sprijin reciproc!
. . . . .
Mai sînt creduli în lume
Ce nu vor ca să vadă
Că vulpea-americană
Pornită e pe pradă
Şi că a sa „doctrină"
E un viclean mijloc
De-a subjuga pe alţii
Prin... „sprijin reciproc"!

VALERIU FILIMON

Crește sectorul socialist AL AGRICULTURII

„Necazul" tovarășului Donose... și al altor corespondenți

„Stau și mă gîndesc: Să scriu... să nu scriu! Nu vreau să mai pătesc necazul de acu' o lună. Scrisesem atunci că-n întovărășirile din comuna Curia, raionul Murgeni, au mai intrat zece familii. Pînă să ajungă scrisoarea la ziar, pînă să apară, au trecut vreo cinci zile și numărul familiilor intrate în întovărășiri s-a dublat. Incearcă să le explici oamenilor că nu tu ești de vină. Crezi că poți? Nu. Te scot vinovat și-ți scot vorbe că nu știi să numeri, că ești rupt de viață... Iată de ce spuneam la început că nu știu ce să fac: să scriu... să nu scriu. In zilele acestea în întovărășirile existente s-au înscris 34 de familii cu 58 de hectare. Dar stați, nu-i totul. Alte 34 de familii cu 45 de hectare vor să formeze o nouă întovărășire. Au și dat cererile. Aceasta-i situația astăzi la prînz, cînd vă scriu. Care va fi diseară? Dar mîine? Dar peste cîteva zile cînd va sosi ziarul în sat? N-o să mi se spună?: „Măi Donose, iar ai făcut-o de oaie. Cum poți să scrii: 54 de familii cînd sîntem 60. Indeletnicirea de corespondent nu-i de tine, te miști prea încet, las-o în seama altuia".

Cînd voiam să trimitem scrisoarea corespondentului nostru Nicolae Donose la tipar, factorul poștal ne-a adus un teanc nou de scrisori. Ziarul e prea mic pentru a le putea publica pe toate în întregime. De aceea cerem corespondenților permisiunea să spicuim din ele.

Am început cu o scrisoare de pe meleaguri moldovene. Să continuăm deci cu scrisori sosite tot din această parte a țării. Un corespondent al nostru din raionul Huși, tov. Iuliu Schaffer, scrie că-n ziua cînd ceferiștii sărbătoreau împlinirea a 24 de ani de la luptele din februarie, în satul Bohotin a luat ființă o întovărășire. A doua zi s-a înființat o întovărășire cu 25 de familii și-n satul vecin Albița, iar întovărășirile din satele Arsura, Pîhnești și Fundătura au primit încă 27 de membri noi.

De subliniat că nici corespondentul nostru din Huși nu-i ferit de „necazul" pe care-l are tov. Donose.

A lipit plicul... Pînă să-l pună în cutia de poștă alți țărani au dat cereri pentru întovărășire. Așa se face că Iuliu Schaffer ne-a trimis într-o zi două scrisori. A doua scrisoare o corecta pe prima. Ar fi fost nevoie și de a treia scrisoare într-o zi? Da, dar cursa poștală zilnică trecuse...

O altă corespondență: cel ce ne-o trimite, Victor Vasiliu, ne scrie că în întovărășirea „Drumul lui Lenin" din comuna Delenii de Sus, raionul Vaslui, au intrat încă 15 familii. Țăranii muncitori Mihai Bădană și Ion Țugulia au adus în tarlaua comună cîte 2 hectare de teren arabil fiecare.

Scrisoarea următoare e din regiunea Bacău. Tovarășa Elena Niță Ibrian ne anunță că și întovărășirea „7 Noiembrie" din comuna Secueni s-a mărit în ultimele zile. Intovărășiții Tudorică Ion, Ciobanu Iordache, Constantin Manolache au dublat suprafața de teren adusă în întovărășire. Alți țărani muncitori ca Maria Precupeț, Goia Cristian, Catina Moroșanu nu mai au astăzi nici palmă de pămînt arabil în afara întovărășirii.

Să vedem acum ce ne scriu și corespondenții din alte părți ale țării. Tovarășul Hamat Vichentie ne comunică despre cele 2 întovărășiri înființate recent în comuna Peștera din regiunea Timișoara că primesc zilnic noi cereri.

Mai înspre miazănoapte, în comuna Cociuba Mare din raionul Salonta, 21 familii de țărani cu gospodării mici și mijlocii au format prima cooperativă de producție cu rentă din regiunea Oradea. Ei au adus în cooperativă, în afară de pămînt, 6 cai, 2 vaci, o garnitură de treier, 5 căruțe, pluguri, grape și alte mașini și unelte. *„N-au trecut decît 2 zile de la inaugurare,* ne scrie inginerul Rocsin Ioan, *și s-au și făcut cîteva cereri noi de intrare în cooperativă".*

★

Vești îmbucurătoare am mai primit și de la alți corespondenți. Și poșta ne aduce mereu altele. La îndemnul comuniștilor crește într-una numărul celor care pășesc pe calea cooperării în producția agricolă. Munca de cooperativizare nu este însă un marș de paradă. Greutăți mai sînt destule. Intr-un sat o întovărășire gata de constituire e ținută în loc că nu s-a comasat terenul.

Muncile agricole au început. Tractoarele taie deja brazde. Lupta pentru atragerea oamenilor pe făgașul cooperării în producția agricolă nu trebuie să înceteze nici o clipă. La această luptă să participe mai activ ca oricînd mecanizatorii. Cu cît mai mulți oameni vom atrage în întovărășiri, cooperative de producție și gospodării colective, cu atît mai mare va fi recolta anului acestuia.

PE URMELE MATERIALELOR PUBLICATE

In ziarul nostru din 25 ianuarie 1957 a apărut un articol cu titlul: „Pentru o propagandă agricolă concretă, vie și actuală", în care se arăta, printre altele, că în munca de propagandă agricolă desfășurată anul trecut în regiunea Suceava au existat o serie de lipsuri. Unele acțiuni ca, de pildă, concursul pentru obținerea de recolte bogate, organizarea de expoziții agricole, etc. au fost date uitării.

Socotind justă critica făcută de ziar, comitetul executiv al sfatului popular al regiunii Suceava ne informează că a luat măsurile cuvenite pentru remedierea lipsurilor arătate. Printre altele, a fost organizat un grup de conferențiari bine pregătiți, care să redacteze și să planifice în mod judicios conferințele ce se țin la căminele culturale. De asemenea, s-a trecut la școlarizarea unui număr de ingineri și tehnicieni agronomi, precum și a unor președinți și brigadieri din gospodăriile colective. S-a prevăzut organizarea de expoziții agro-zootehnice la raioane, puncte agricole și comune.

★

La rubrica „Corespondenții ne semnalează" a apărut în ziarul „Agricultura Nouă" din 5 februarie o caricatură prin care erau criticate conducerea întovărășirii „Viața Nouă" din comuna Mogoș, regiunea Cluj și organele agricole care au lăsat livada întovărășirii pradă rozătoarelor.

Răspunzîndu-ne la cele semnalate, secția agricolă a sfatului popular al raionului Cîmpeni ne arată că critica făcută este justă. Paguba pricinuită a fost imputată tov. Rădulescu Victor de la punctul agricol din comuna Mogoș care primise sarcina încă din toamnă să ia măsurile cuvenite pentru a feri pomii de atacul rozătoarelor.

Echipelor de tineret, sarcini de răspundere

Vineri a apărut în ziarul „Scînteia tineretului" articolul „Tot sprijinul echipelor de tineret din gospodăriile colective", semnat de tovarășul inginer Eugen Alexe, locțiitor al ministrului Agriculturii.

Tinerii colectiviști au citit desigur acest articol. Multe organizații utemiste din gospodăriile colective îl vor dezbate probabil pe îndelete și vor lua hotărîri. Numeroși tineri vor înțelege și mai adînc importanța muncii lor pentru cooperativizarea agriculturii, pentru întărirea și dezvoltarea unităților agricole socialiste.

Tinerii sînt capabili de fapte mărețe, eroice

In gospodăriile colective la înființarea cărora au pus cu nădejde umărul, tinerilor li s-au deschis larg porțile spre astfel de fapte. In gospodării ei au învățat că fapta măreață e aceea care slujește oamenilor să trăiască mai bine astăzi decît au trăit ieri, mîine mai bine decît astăzi. Pentru înfăptuirea unor astfel de fapte, tinerii au nevoie de ajutorul, de experiența celor vîrstnici.

Vă aduceți aminte de vestitul brigadier Aur Baicu? Priceperea de a munci, căpătată din practică și din cărți, l-a ajutat să ajungă un fruntaș vestit al recoltelor bogate. A fost chemat la București și pe piept i-a fost prins Ordinul Muncii. Guvernul îl decorase pentru eroism în muncă. Se părea că nimeni nu-l va întrece. Ce s-a întîmplat după un an? Aur Baicu a muncit mai bine decît cu un an în urmă, dar n-a mai fost primul. Brigada de tineret îl întrecuse. S-a supărat Aur Baicu pentru asta? Dimpotrivă. A continuat să-i ajute pe tineri mai vîrtos ca înainte de a-l întrece. Cu exemplul lui, cu sfaturi agrotehnice și cînd a fost nevoie — și-a fost nevoie adesea — a dat ajutor la organizarea muncii în brigadă. Ar fi putut tinerii din gospodăria colectivă din comuna Cuza Vodă, raionul Călărași, să-l întreacă pe iscusitul brigadier Aur Baicu fără sprijinul lui? Nicidecum.

Brigada de tineret nu-i însă forma cea mai potrivită de organizare a muncii tinerilor colectiviști. Formînd brigăzi de tineret se desparte elanul de pricepere, îndrăzneala de chibzuința adîncă. O formă mai bună a fost găsită prin înființarea în cadrul brigăzilor permanente de producție a echipelor de tineret. Sub îndrumarea permanentă a brigadierilor, de obicei oameni mai în vîrstă, echipele de tineret au obținut în anii din urmă succese de seamă. Multe din cele peste 1100 de echipe de tineret care au existat anul trecut în gospodăriile colective au devenit cunoscute ca echipe ale recoltelor bogate.

Echipa de tineret din gospodăria agricolă colectivă din comuna Drăgănești a avut în primire printre alte culturi și 10 ha semănate cu porumb. A scos 4000 de kg la ha, cu toată seceta care s-a lăsat anul trecut pe ogoarele regiunii Pitești. Tinerii colectiviști din Vasilați, regiunea București, au recoltat cu 700 de kg mai mult porumb la ha decît echipele de vîrstnici.

Dar tinerilor le este proprie și dorința de a cunoaște. Ei sînt primii care îmbrățișează cu căldură metodele noi. Astfel de tineri sînt și cei din gospodăria colectivă Pribești din raionul Vaslui. O parte din ei s-au hotărît să devină pricepuți crescători de animale. Prin încrucișarea oilor de rasă țurcană cu karakul, tinerii colectiviști din Pribești au obținut metiși de valoare. Sute de tineri s-au afirmat nu numai ca buni lucrători pe ogoare și-n fermele de animale, dar și ca iscusiți organizatori ai producției agricole în colective: 126 de tineri sînt președinți de gospodării, iar aproape 500 conduc brigăzi.

Aceste exemple dovedesc că dacă se bucură de aprecierea și sprijinul vîrstnicilor, tinerii de pe ogoare sînt o forță imensă în stare să contribuie activ la lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii. Trebuie numai să li se acorde destulă încredere și ajutor, să li se orienteze elanul lor tineresc.

Tinerilor le place să dea piept cu greutățile să le înfrîngă. Ei vor să muncească unde-i mai greu, în sectorul hotărîtor pentru gospodărie. Acest sector diferă de la o gospodărie la alta. Președinții de gospodării colective și brigadierii să țină seama de acest lucru.

Sarcini de răspundere, ca obținerea de sămînță hibridă la porumb, pregătirea nutrețurilor și însilozarea lor, îngrijirea culturilor irigate, atrag pe tineri. Dacă ei vor primi astfel de sarcini vor face totul să le îndeplinească.

Rezultatele muncii tinerilor depind într-o bună măsură de felul cum sînt organizate echipele. Articolul din „Scînteia tineretului" recomandă: constituirea echipelor de tineret în cadrul brigăzilor de producție să se facă o dată cu organizarea muncii pe întreaga gospodărie, iar componența lor să rămînă neschimbată în timpul anului. Dacă echipa se va putea menține în aceeași componență pe durata unui asolament, va fi și mai bine. Articolul mai conține o indicație deosebit de prețioasă și nouă. Indicația se referă la organizarea muncii înlăuntrul echipei. *Șefului de echipă i se recomandă să împartă suprafețele însămînțate pe grupe mici și chiar pe oameni.* Această măsură va întări simțul de răspundere al fiecărui tînăr, va permite retribuirea muncii în funcție de rezultatele obținute.

Președinți de gospodării colective, brigadieri, ingineri agronomi, împărtășiți cu dărnicie din comoara voastră de cunoștințe tinerilor colectiviști, ajutați-i să formeze echipe de tineret și dați-le munci pe măsura elanului lor tineresc! Incredințați-i că pe ogoare se hotărăște în mare măsură soarta bunăstării poporului, că pe ogoare ei făuresc socialismul! Veți vedea atunci ce forță imensă este tineretul din gospodăriile colective.

Scrisoare deschisă tovarășului Gh. Bejan, președintele gospodăriei agricole colective din Bod

TOVARAȘE PREȘEDINTE

Am urmărit cu multă bucurie unele succese însemnate dobîndite în anul trecut de gospodăria dvs. colectivă.

De bună seamă, succesele bucură. Avem dreptul să fim mîndri de ele. Cînd mîndria se transformă însă în infumurare, devine periculoasă. Și pentru cel ce se îngîmfă și pentru colectivul din jurul lui.

Dumneata, tovarășe președinte, ai recunoscut în fața colectiviștilor că ești cam îngîmfat. Dar încă n-ai încercat să te schimbi. Din această cauză conduci uneori „de unul singur", sau calci hotărîrile adunării generale, sau cauți cîteodată să impui întregului colectiv punctul dumitale de vedere greșit.

Așa s-au petrecut lucrurile în povestea aceea mult discutată cu legumele. O să-ți amintim, tov. președinte, că în anul 1953 gospodăria colectivă din Bod cultiva legume și zarzavaturi pe o suprafață de 63 ha și că realizase un venit frumușel din valorificarea lor. Totuși în mod nejustificat în anul 1954 ați redus suprafața destinată grădinii de legume la 50 ha. Și lucrările nu s-au oprit aici. De la an la an această suprafață a fost micșorată, ajungîndu-se ca în planul de producție pe care l-ați întocmit pe anul 1957 să nu destinați pentru grădină decît 15 ha.

Vă amintiți, tovarășe președinte, că secția agricolă raională, privind mai departe, spre interesele colectivității, v-a atras atenția că cele cîteva zeci de mii de muncitori ce lucrează în fabricile și uzinele din Orașul Stalin au nevoie de legume. Vrednicii muncitori ai uzinei „Ernst Thälmann" care construiesc tractoarele ce brăzdează și tarlalele gospodăriei voastre merită să se bucure și de prețuirea dumitale.

Dumneata spui cam așa: „cu legumele e prea mare bătaie de cap. Grădina cere multe brațe de lucru și pricepere. De ce să nu semăn eu în locul zarzavaturilor alte culturi care „merg mai ușor" și aduc cam același venit?"

Tov. inginer Kogălniceanu, șeful secției agricole raionale, a stat de vorbă cu d-ta și ți-a arătat cît de greșită este socoteala ce-o faci.

— In primul rînd că, din valorificarea legumelor, gospodăria ar putea realiza venituri mari, a spus tov. inginer. Iți amintești? Și ți-a dat exemplu gospodăria colectivă din [illegible]chiu care numai din vînzarea legumelor a realizat în anul 1956 un venit de peste 400.000 lei. Iar pe lîngă aceste cîștiguri, gospodăria ar putea aduce o contribuție importantă și la aprovizionarea oamenilor muncii de la orașe.

— Dar ce, ai putea să spui d-ta, ce, parcă numai noi furnizăm legume orașului? Slavă domnului, mai există pe aici, prin jur, atîtea colective.

Dar dacă și ceilalți președinți de gospodărie colectivă din raion ar gîndi la fel ca dumneata, unde am ajunge?

Ai făcut rău, tovarășe președinte, că n-ai vrut să ții seamă de părerea colectiviștilor care susțineau că trebuie mărită suprafața destinată culturilor de legume. Ai făcut rău atunci cînd, în ședința în care s-a discutat planul anual de producție, ai bătut cu pumnul în masă pentru a-ți impune punctul dumitale greșit de vedere.

Mai mult chiar, tot dumneata ești cel care i-ai sfătuit pe colectiviști ca nici măcar pe loturile individuale să nu pună legume și zarzavaturi. Nu înțelegem de ce ești așa de pornit împotriva legumelor? După cîte știm îți plac și dumitale. Și colectiviștilor le plac. Cînd le-ai spus: „să puneți în jurul casei doar porumb și cartofi", ei te-au întrebat:

— Dar de zarzavaturi ce o să facem?

— Nu-i nimic. Veniți la mine și vă dau din cele ale gospodăriei.

Așadar, după ce că ați micșorat atît grădina, puținul pe care-l produceți îl împărțiți „în familie". Și aprovizionarea pieței? La asta nu v-ați gîndit? Aveți tot timpul s-o faceți.

GH. GOJA

La cercul agrotehnic

La gospodăria agricolă colectivă „8 Mai" în comuna Cobadin, regiunea Constanța, funcționează un cerc agrotehnic.

In fotografie: inginerul agronom Nicolae Sinca, vorbind colectiviștilor despre cultivarea griului de primăvară și importanța loturilor semincere de grîu.

Intrevederea tov. Alexandru Moghioroș cu specialiști sovietici din agricultură

Sîmbătă dimineața tov. Alexandru Moghioroș, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri, a primit pe prof. I. O. Emelianov, director adjunct al Direcției tehnico-științifice a Ministerului Agriculturii al Uniunii Sovietice, M. S. Kalinin, consilier din cadrul Comisiei de Stat pentru încercarea soiurilor de plante agricole și A. L. Zaharcenko, specialist din Direcția tehnicii noi a Ministerului Agriculturii al Uniunii Sovietice, membri ai delegației Uniunii Sovietice la recenta consfătuire a Consiliului de ajutor economic reciproc privind problema posibilității sporirii producției de porumb și coordonării lucrărilor de cercetări științifice pentru producerea semințelor hibride.

Au fost de față tov. Marin Stanciu, ministrul Agriculturii și tov. Bucur Schiopu, ministrul Gospodăriilor Agricole de Stat.

Intrevederea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

La Consiliul de Miniștri

Consfătuire în legătură cu pregătirea campaniei agricole de primăvară

La Consiliul de Miniștri a avut loc sîmbătă dimineața o consfătuire cu vicepreședinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și directorii direcțiilor agricole regionale. Cu acest prilej s-au discutat măsurile în vederea efectuării ultimelor pregătiri pentru desfășurarea la timp și în bune condiții a campaniei agricole de primăvară și pentru sporirea producției agricole. Au fost dezbătute probleme privind asigurarea și pregătirea semințelor, repararea inventarului agricol, cultura porumbului în special a porumbului hibrid, a legumelor, viticultura și pomicultura.

S-au discutat de asemenea sarcinile sfaturilor populare în desfășurarea achizițiilor și contractărilor.

(Agerpres)

Inmînarea planurilor de zonare a producției agricole delegaților regionali

La I.C.A.R. a avut loc sîmbătă o ședință festivă la care au participat colaboratorii Academiei R.P.R. care au lucrat la prima etapă a lucrărilor privind zonarea producției agricole și reprezentanții Ministerului Agriculturii care fac parte din comisiile de zonare a producției agricole în etapa a II-a, adică zonarea pînă la nivelul comunelor.

La această ședință au mai participat vicepreședinții comitetelor executive ale sfaturilor populare regionale și directorii Direcțiilor agricole regionale, cărora li s-au înmînat lucrările efectuate pînă în prezent.

Cîteva învățăminte ce se desprind din experiența anului agricol 1955-1956

Pentru ca să crească, să se dezvolte și să dea producții mari plantele au anumite cerințe față de mediul înconjurător. Dintre factorii climatici, apa și temperatura influențează în mod deosebit producția.

Din cercetări minuțioase s-a constatat că cerealele, pentru a forma un kilogram de substanță uscată, au nevoie de 4-500 litri de apă. Dacă socotim recolta unui ha. de porumb de 1.500 kg. boabe și 3.500 kg coceni, deci 5.000 kg substanță uscată, plantele de porumb din acest lan consumă 5.000 x 500 l apă — 2.500.000 litri, adică 2.500 tone de apă.

Regiunile agricole din țara noastră primesc în medie anual precipitații după cum urmează: 400 mm în regiunea Dobrogei, 400—600 mm în cîmpia Dunării, 600 mm în vestul țării și 600—800 mm în regiunile de dealuri și în nordul țării.

Sînt ani cînd, în timpul vegetației, deci primăvara, toamna și îndeosebi vara, se ivesc perioade de uscăciune în care plantele suferă din cauza lipsei de apă.

Făcîndu-se o analiză a anului agricol 1956, pentru a se stabili în ce condiții naturale s-au obținut producțiile respective și cu ce măsuri agrotehnice s-ar fi putut interveni pentru sporirea acestor producții se constată următoarele:

Toamna anului 1955 în general a fost normală în toată țara. Au făcut excepție regiunile Baia Mare și Oradea, în care seceta s-a pronunțat chiar de la început — luna septembrie — și a continuat pînă la sfîrșitul toamnei (inclusiv luna noiembrie). In luna octombrie seceta s-a extins cuprinzînd aproape întreaga țară, pentru ca luna noiembrie, prin cantitatea de precipitații căzută, să fie considerată normală și în unele regiuni să acopere chiar deficitul din octombrie.

Seceta din cursul lunii octombrie a îngreunat și mai ales a întîrziat executarea arăturilor fapt care a atras după sine și o întîrziere a însămînțărilor. Din cauza aceasta, plantele au răsărit tîrziu, neuniform și rar, au intrat în iarnă slab dezvoltate, slab înfrățite și deci cu o rezistență mai mică la ger.

Cantitatea de precipitații căzută în timpul iernii, sub formă de zăpadă și ploi, a atins, în general, media normală cu excepția cîtorva regiuni din răsăritul și sudul țării, unde în lunile ianuarie și februarie solul nu a fost acoperit cu zăpadă decît în parte, iar cantitatea totală de apă nu a atins limitele normale.

Inghețurile și vînturile din luna februarie au caracterizat iarna 1956 ca o iarnă geroasă, cele mai scăzute temperaturi înregistrîndu-se în regiunile din sudul și apusul țării.

In urma acestor condiții la cerealele de toamnă s-au înregistrat pierderi însemnate în sudul Moldovei, cîmpia Bărăganului și Dobrogea, unde la dezvoltarea slabă a culturilor s-a mai adăugat și faptul că gerurile din luna februarie le-au găsit descoperite, zăpada fiind spulberată.

Pentru agricultură, primăvara a început cu luna aprilie, luna martie fiind cu temperaturi scăzute și abundență mare de umiditate. Rezervele de apă acumulate în sol din iarnă și luna martie, precum și condițiile favorabile de temperatură din lunile aprilie și mai au dat posibilitate semănăturilor de toamnă să se dezvolte normal, iar însămînțările de primăvară, deși întîrziate, au putut fi efectuate în condiții bune.

Vara anului 1956, în prima parte — luna iunie — a continuat să fie favorabilă agriculturii. Deși cu temperaturi destul de ridicate și în unele regiuni cu precipitații reduse, datorită rezervelor de apă din sol, culturile au continuat să crească și să se dezvolte normal.

La sfîrșitul lunii iunie a apărut seceta, care a continuat să se accentueze în lunile iulie și august, extinzîndu-se și cuprinzînd regiunea de stepă și de silvostepă.

Cu toată rezerva de apă acumulată în primăvară, datorită temperaturilor înalte, vînturilor frecvente și lipsei de precipitații, această secetă a provocat pălirea cerealelor. Acest fenomen s-a manifestat îndeosebi în cîmpia Olteniei, mai puțin în regiunea Galați și cîmpia Bărăganului.

In general se poate spune că această secetă a influențat negativ asupra tuturor culturilor agricole, producțiile obținute fiind mai mici și de o calitate mai slabă.

Acolo însă unde s-a aplicat întreg complexul agrotehnic în mod diferențiat, seceta a dăunat mai puțin și s-au obținut producții bune atît cantitativ cît și calitativ.

★

S-au obținut producții diferite chiar la gospodăriile învecinate deci pe același tip de sol și în raza aceluiași microclimat. Astfel, în raioanele Fetești din regiunea Constanța și Brănești din regiunea București, situația producțiilor realizate în cîteva gospodării învecinate este:

Raionul Fetești, regiunea Constanța

CULTURA	Producții medii kg/ha la:				Media pe raion
	Stațiunea I.C.A.R Mărculești	Herghelia Jegălia	G.A.S. Jegalia	G.A.C. Perișor	
Grîu toamnă	1730	896	1126	1130	603
Ovăz	1801	1100	1246	2300	1200
Porumb boabe	2171	1530	1274	1300	1200
Mazăre	655	800	738	800	380

Raionul Brănești, regiunea București

CULTURA	Producții medii kg/ha. la:				Media pe raion
	Stațiunea I.C.A.R. Moara Domnească	G.A.S. Afumați	G.A.C. Afumați	G.A.C. Găneasa	
Grîu toamnă	2239	1349	1126	1100	740
Orz de toamnă	3937	1687	—	1700	811
Ovăz	2127	876	—	1700	587
Porumb boabe	2154	2217	1940	2100	938

De ce în stațiunile experimentale și în unele gospodării de stat și colective seceta a dăunat mai puțin culturilor agricole? Pentru că în primul rînd lucrările de pregătire a terenului în vederea însămînțărilor s-au făcut nu numai după cerința plantelor, ci și după natura solului. In solurile mai grele s-au executat arături mai adînci decît în solurile nisipoase, în podzoluri (solurile din zonele cu precipitații mari) adîncimea arăturii a mers pînă la baza orizontului cu humus, iar în solurile cu stratul arabil mic s-a lucrat cu adîncimea brazdei corespunzătoare stratului arabil. In cazul terenurilor de pantă, pentru a se evita eroziunea, lucrările s-au executat de-a lungul curbelor de nivel.

Aplicarea îngrășămintelor constituie încă unul din factorii care ajută la sporirea recoltelor.

Dar aplicarea îngrășămintelor nu trebuie făcută la voia întîmplării, ci ținîndu-se seama de natura solului, nevoile plantelor și condițiile de climă în care acestea urmează să fie administrate. De exemplu, ar fi zadarnic să se aplice într-o regiune secetoasă îngrășămînt fosfatic în timpul vegetației, deoarece acesta nu poate fi folosit de către plante, decît în cazul cînd solul are apă suficientă pentru a-l dizolva.

In multe regiuni ale țării, în special în cuprinsul Olteniei, Munteniei, Dobrogei, și în sudul Moldovei, a existat o prea mică preocupare pentru folosirea gunoiului de graid la îngrășarea culturilor agricole. In multe locuri gunoiul de graid a fost aruncat la rîpă sau la marginea drumurilor în loc să fi fost îngropat sub brazdă, o dată cu executarea arăturii. Iar în ce privește îngrășămintele chimice acestea au fost aplicate pentru recolta anului 1956 într-o măsură foarte redusă în sectorul individual.

Nefolosirea rațională a îngrășămintelor organice și minerale constituie o altă cauză a recoltelor scăzute ce s-au obținut în anul trecut.

La stațiunea experimentală I.C.A.R. Valul Traian, de pildă, unde, la cultura griului, îngrășămintele minerale s-au dat pe faze de vegetație s-a obținut un spor de producție de 300-500 kg. la ha. iar la stațiunea Mărculești, tot la griul de toamnă, cînd s-au dat îngrășăminte de bază iar primăvara azot, s-a realizat un spor de 730 kg/ha.

Respectarea asolamentului fixat și a rotației culturilor în cadrul acestui asolament este de asemenea o condiție care dacă nu este respectată, poate duce la micșorarea recoltelor. Dacă se va semăna bunăoară floarea-soarelui mai mulți ani la rînd, pe același teren producțiile obținute vor fi din ce în ce mai mici, datorită secătuirii solului de anumite substanțe hrănitoare; în același timp plantele vor suferi de diferite atacuri, care se transmit de la an la an, prin menținerea agenților patogeni în sol.

Asolamentul rațional este introdus doar în mică măsură în sectorul de stat și cooperatist, iar în cel individual adesea nu se aplică nici măcar o rotație corespunzătoare culturilor agricole. Acest fapt a avut de asemenea un efect nefavorabil asupra producției agricole din anul trecut.

Unul din factorii de foarte mare importanță și care hotărăște într-o măsură însemnată viitoarea producție este alegerea momentului cel mai potrivit de semănat. Pentru aceeași plantă, epoca de semănat diferă de la regiune la regiune, după natura solului, relief și îndeosebi după climatul respectiv. O întîrziere de la epoca cea mai potrivită duce nu numai la scăderea producției, ci și la deprecierea calității ei. Acest lucru se poate dovedi prin cîteva rezultate experimentale obținute de către stațiunile Lovrin, regiunea Timișoara, Studina, regiunea Craiova, și Cîmpia Turzii, regiunea Cluj, la cultura orzului.

Nr. crt.	Stațiunea	Specia	Soiul	Data semănatului	Prod kg./ha.
1.	Lovrin	orz primăv.	Cluj 123	10. III 25. III 10. IV	1050 690 282
2.	Studina	orz primăv.	C. 395	15. III 1. IV 15. IV	1020 655 148
3.	Cîmpia Turzii	orz de toamnă	C. 396	1. IX 15. IX 25. IX 5. X 15. X 25. X 5. XI 15. XI	2410 2537 2850 2732 2295 1942 1731 1256

Atît la Lovrin cît și la Studina și Cîmpia Turzii cu cît s-a trecut mai mult peste epoca cea mai bună pentru semănat, cu atît producțiile obținute au fost mai scăzute și de calitate mai slabă. Deprecierea calității se pronunță și mai accentuat în regiunile bîntuite de secetă.

Or, după cum am arătat, în toamna anului 1955 însămînțările

(Continuare în pag. a 4-a)

Pentru întărirea unității lagărului socialist

Popoarele tuturor țărilor socialiste și cercurile progresiste din lumea întreagă au salutat cu bucurie rezultatele rodnice ale tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale Uniunii Sovietice și Republicii Populare Bulgaria, precum și ale Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Bulgar. Convorbirile prietenești care au avut loc la Moscova au contribuit la întărirea prieteniei sovieto-bulgare și a unității țărilor lagărului socialist.

Analizînd situația internațională, delegațiile celor două țări au condamnat cu tărie noile uneltiri ale imperialiștilor americani și ale uneltelor lor, care amenință pacea și securitatea popoarelor. Puterile occidentale în frunte cu S.U.A. au creat tratatul militar agresiv al Atlanticului de Nord, obligînd astfel țările lagărului socialist din Europa să se unească în organizația Tratatului de la Varșovia. Bineînțeles însă, că și de acum înainte Uniunea Sovietică și Bulgaria se pronunță pentru lichidarea grupărilor militare din Europa și înlocuirea lor printr-un sistem general european de securitate colectivă. Credincioase cauzei păcii, guvernele Uniunii Sovietice și R.P. Bulgaria fac în prezent tot posibilul pentru întărirea păcii în peninsula Balcanică, pentru îmbunătățirea relațiilor Bulgariei cu vecinii săi — Grecia și Turcia.

La convorbirile prietenești de la Moscova s-a subliniat cu tărie solidaritatea care există între toate țările care construiesc socialismul. După cum reiese din Declarația comună sovieto-bulgară, Uniunea Sovietică acordă din nou Bulgariei un ajutor frățesc. Cu cele 200 milioane de ruble primite din partea Uniunii Sovietice sub forma unui credit pe termen lung, Bulgaria va construi numeroase uzine importante noi, va lărgi între altele producția de îngrășăminte azotoase a uzinei din Dimitrovgrad. Strînsa colaborare economică sovieto-bulgară, bazată pe o deplină egalitate și pe avantajul reciproc, contribuie la întărirea și dezvoltarea prieteniei frățești veșnice dintre popoarele sovietic și bulgar.

Deosebit de important este și atitudinea comună a delegațiilor Partidului Comunist al Uniunii Sovietice și Partidului Comunist Bulgar pentru întărirea unității lagărului socialist. În Declarația cu privire la tratativele dintre Partidul Comunist al Uniunii Sovietice și Partidul Comunist Bulgar se arată că cele două partide sînt unite în atașamentul lor față de principiile internaționalismului proletar și ale învățăturii marxist-leniniste. În interesul cauzei păcii și socialismului, ambele partide muncitorești se pronunță pentru unitatea tuturor partidelor comuniste și muncitorești, împotriva oricăror șovăieli și devieri care ar putea semăna confuzii în mișcarea muncitorească internațională.

Rezultatele rodnice ale convorbirilor prietenești sovieto-bulgare dovedesc în fața lumii întregi unitatea de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist și contribuie la întărirea cauzei păcii și securității popoarelor.

Știri agricole DE PESTE HOTARE

Conferința națională a lucrătorilor fruntași din agricultura Albaniei...

La 21 februarie a.c. s-a deschis la Tirana o conferință a celor mai fruntași lucrători din agricultura Albaniei, convocată de Consiliul de Miniștri al R. P. Albania și de C. C. al Partidului Muncii. La conferință se acordă o deosebită atenție problemelor dezvoltării diferitelor ramuri agricole și sporirii producției de porumb.

In raportul prezentat în fața Conferinței, Gogo Nushi, prim vicepreședinte al Consiliului de Miniștri a trecut în revistă rezultatele obținute de agricultura Albaniei în 1956, accentuînd necesitatea dezvoltării continue a horticulturii, culturilor de plante citrice și de măslini, precum și viticulturii. De asemenea, raportorul s-a ocupat în amănunțime de problemele pregătirii semințelor pentru campaniile agricole de primăvară.

...și din R. P. Chineză

La Pekin continuă lucrările conferinței pe întreaga Chină a fruntașilor în agricultură. Luînd cuvîntul la ședința din 21 februarie, Den-Tzi-huei, loctiitorul premierului Consiliului de Stat al R. P. Chineze, a subliniat că în prezent 90 la sută din gospodăriile țărănești ale Chinei fac parte din cooperativele agricole de producție de tip superior (gospodăriile agricole colective). Statul popular chinez acordă un sprijin tot mai puternic agriculturii, înființînd pînă în prezent 325 stațiuni de mașini și tractoare înzestrate cu 9600 de tractoare, și trimițînd la sate anual peste un milion tone de îngrășăminte minerale. Den-Tzi-huei a cerut în cuvîntul său să se dea mai multă atenție construcției canalelor de irigație, măririi producției de îngrășăminte, extinderii suprafețelor de semănături etc.

In zilele conferinței s-a deschis la Pekin și Expoziția agricolă pe întreaga Chină. Standurile acestei expoziții prezintă unele rezultate obținute pînă în prezent în agricultură și sarcinile stabilite de planul de 12 ani pentru dezvoltarea agriculturii. Standuri speciale ale expoziției popularizează exemplul a numeroase cooperative agricole de producție fruntașe și a 13 județe din China, care în privința recoltelor medii au atins nivelul prevăzut de plan pe anul 1967.

In preajma încheierii sesiunii Adunării Generale a O.N.U.

Săptămîna aceasta sesiunea Adunării Generale O.N.U. își va încheia lucrările. In ultimele zile atît în cadrul Adunării Generale cît și în organismele O.N.U.-ului — Consiliul de Securitate, Comitetul Politic, Comisia de validare și celelalte — au fost dezbătute probleme importante de a căror rezolvare depinde în bună măsură asigurarea înțelegerii între popoarele lumii, micșorarea încordării internaționale. Omenirea a urmărit cu multă atenție dezbaterea problemelor privind situația din Algeria, situația din Cipru, situația din Orientul apropiat și refuzul Israelului de a îndeplini hotărîrile O.N.U.

Din păcate lucrările actualei sesiuni a Adunării Generale O.N.U. și hotărîrile adoptate de ea n-au mulțumit decît în parte popoarele lumii. Incercărilor făcute de Uniunea Sovietică și de țările socialiste, precum și de alte state iubitoare de pace reprezentate la O.N.U., li s-au opus vechile poziții și manevre ale puterilor apusene în frunte cu S.U.A. de a zădărnici adoptarea unor hotărîri menite să răspundă dorinței și intereselor popoarelor. Ba mai mult, uneori S.U.A. și sprijinitorii lor au încercat sub o formă mai mult sau mai puțin cunoscută să impună hotărîri care contraveneau Cartei O.N.U. și loveau direct în prestigiul și rolul acestei înalte organizații mondiale căreia popoarele îi acordă atîta încredere. Să nu luăm decît problema Casmirului. Această problemă, care privește exclusiv poporul și guvernul indian, a fost ridicată în mod răuvoitor în fața Consiliului de Securitate cu toată opoziția reprezentantului Indiei. Puterile apusene au încercat să impună adoptarea unei rezoluții care să aprobe trimiterea de trupe O.N.U. pe teritoriul Casmirului. Numai datorită opunerii reprezentantului sovietic s-a putut respinge aprobarea unei asemenea rezoluții convenabile puterilor colonialiste, care urmăresc ca într-un chip sau altul să-și creeze posibilitatea de a ajunge la Casmir și de a-l transforma într-o bază militară a pactelor agresive la granițele Indiei și Uniunii Sovietice.

Și în discutarea altor probleme importante cum au fost chestiunea algeriană și a Ciprului puterile apusene s-au opus oricăror măsuri care ar fi dus la rezolvarea acestor probleme în interesul poporului algerian și cipriot. Dar cele mai vizibile manevre le-au întreprins puterile colonialiste cînd a fost vorba de rezolvarea situației creată în Orientul Apropiat de agresiunea împotriva Egiptului și de refuzul Israelului de a respecta hotărîrile O.N.U. Cu acest prilej a ieșit la iveală adevăratul rol jucat de S.U.A. Se știe că S.U.A. a încercat să se înfățișeze ca adversar al agresiunii anglo-franco-israeliene. De ce au făcut acest lucru n-a fost greu să aflăm, mai ales cînd a început să se vorbească despre noua doctrină americană, care urmărește să asigure dominația colonialismului american în această parte a lumii. Ceea ce s-a văzut însă mai limpede în ultimele zile a fost sprijinul pe care S.U.A. îl acordă Israelului pentru ca acesta să poată îndrăzni să nesocotească hotărîrile O.N.U. și să refuze să se retragă din regiunile egiptene Gaza și Sarm As-Seik.

S.U.A. rezervă un loc de frunte guvernului Israelului în aplicarea doctrinei Eisenhower. Guvernanții S.U.A. speră ca folosindu-se de Israel să poată înfrînge mai ușor rezistența popoarelor arabe. Chiar în apelul pe care președintele S.U.A. l-a adresat Israelului se lasă să se înțeleagă că S.U.A. nu dorește să sprijine îndeplinirea hotărîrilor O.N.U. și că nu este pentru luarea de măsuri de sancționare a acestui stat ce continuă agresiunea. Ba mai mult, după cum transmit unele agenții de presă apusene, S.U.A. pregătesc un plan de internaționalizare a strîmtorii Tiran care leagă Marea Roșie cu golful Akaba, plan pe care vor să-l impună Egiptului. In caz de neacceptare din partea Egiptului a acestui plan, Egiptul ar urma să fie învinuit de agresiune iar Israelul va avea dreptul la așa-zisa autoapărare. Aceasta ar avea ca urmare intervenția armată a S.U.A. Desigur că în aceste condiții Israelul își poate permite îndrăzneala de a impune condiții O.N.U.-lui pentru a-și retrage trupele din regiunile ocupate în Egipt.

Adunarea Gnerală O.N.U. în ciuda manevrelor puterilor apusene a hotărît să reînceapă discutarea problemei cu privire la continuarea agresiunii Israelului împotriva Egiptului. O serie de state au și propus un proiect care prevede măsuri ce urmează a se lua împotriva Israelului [illegible] Adunării Generale O.N.U. vine și poziția înțelegătoare adoptată de Egipt. Egiptul a anunțat că va accepta ca în urma retragerii trupelor israeliene de la Gaza, această regiune să fie ocupată de forțe de poliție O.N.U. Gestul Egiptului răstoarnă și principalul motiv pe care Israelul îl ridica pentru a nu-și retrage trupele din teritoriile ocupate și va pune într-o situație proastă pe sprijinitorii lui Ben Gurion la O.N.U.

Cum arătam la începutul acestui articol lucrările sesiunii Adunării Generale O.N.U. sînt pe sfîrșite. Deși dezbaterile în problema Orientului Apropiat nu sînt încheiate, putem totuși să ne facem o idee despre desfășurarea lucrărilor ei și să arătăm că și de această dată s-a dovedit că puterile imperialiste se opun ca Organizația Națiunilor Unite să-și îndeplinească rolul important ce-i revine în rezolvarea problemelor internaționale vitale ale omenirii și asigurării păcii în lume. Acestei atitudini răuvoitoare a puterilor apusene i se opune cu hotărîre atitudinea țărilor socialiste și a tot mai multor state care luptă ca Organizația Națiunilor Unite să nu fie un organism sub paravanul căruia grupul țărilor imperialiste să-și poată impune politica potrivnică intereselor popoarelor și păcii în lume, ci un organism care să slujească înaltelor țeluri pentru care a fost creat.

CULTURA FIZICA ȘI SPORT

Spartachiada de iarnă a tineretului

Agenda participantului la etapele superioare...

1. Vă reamintim că întrecerile de patinaj (băieți și fete), gimnastică (băieți și fete) și săniuțe (băieți și fete) au ca etapă finală etapa raională.

De asemenea, nu uitați că la schi se organizează întreceri separate pentru sportivii de la sate. La trîntă, întrecerile merg pînă în etapa finală numai pentru sportivii de la sate.

2. Notați-vă cu atenție datele de desfășurare a etapelor: etapa a II-a (raională) și etapa a III-a (regională): între 17 februarie și 10 martie (la aprecierea comisiilor de organizare), etapa a IV-a (finală) — în perioada 15—24 martie.

Ultima etapă se organizează la schi, șah, tenis de masă și trîntă.

3. La șah, în etapele II, III și IV, concursurile se vor organiza sistem turneu, întocmindu-se clasamente individuale pentru băieți și fete (separat).

La tenis de masă, concursurile se organizează în toate etapele pe o singură categorie pentru băieți și pe o singură categorie pentru fete la următoarele probe: simplu (băieți și fete), dublu băieți, dublu fete, dublu mixt. In etapele II, III și IV se va juca sistem eliminatoriu.

Concursurile de trîntă au loc în limitele a patru categorii: pînă la 57 kg, pînă la 67 kg, pînă la 77 kg și peste 77 kg (sistem eliminatoriu).

4. Primii concurenți clasați în etapele raionale vor primi insigna și diploma „Spartachiadei", iar la etapa regională se vor acorda plachete, cupe, diplome.

„Cupa Spartachiadei de iarnă a tineretului" *oferită de comisia centrală de organizare va fi atribuită comisiei regionale care a mobilizat cel mai mare număr de participanți (în raport cu populația regiunii), care a organizat în condiții bune concursurile și care a realizat cele mai bune performanțe în etapa finală.*

Din săli și de pe pîrtii...

...unde se desfășoară — într-un entuziasm tineresc — întrecerile din cadrul „SPARTACHIADEI DE IARNĂ", primim nenumărate vești, tabele de rezultate, reportaje și chiar... note critice. Din ultimele scrisori sosite la redacție am aflat că:

In raionul FAGARAȘ au participat la prima etapă a „SPARTACHIADEI" 19.883 de tineri și tinere. Am înregistrat cu bucurie vestea că la startul acestor întreceri s-au prezentat mai bine de 6.100 fete. Vreți să cunoașteți și colectivele sportive fruntașe în acțiunea de mobilizare? Iată-le: Recolta ȘERCAIA, ȘINCA VECHE, RECEA, ARPAȘUL DE JOS...

★

Filele calendarelor ne anunță apropierea de hotarul de sfîrșit al lui februarie. Și, totuși, activiștii sportivi din comunele BOLTAR, VOISLOVA, MARGA, GLIMBOCA, VALEA BISTREI, OBREJA și MARUL n-au avut... timp să organizeze concursurile din cadrul primei etape a „SPARTACHIADEI".

Oare nu tocmai din această cauză în întreg raionul CARANSEBEȘ au fost mobilizați la întreceri doar aproximativ 2.000 de tineri? Credem că DA!

★

Un frumos concurs a fost recent organizat la VALEA CALUGAREASCA. Peste 175 de tineri din comună s-au întrecut la săniuțe (cîștigători: GH. MORTOIU și ELENA ARSENE), șah (cîștigător, I. VIȘAN), patinaj (cîștigători: ANGHEL STAICU și NATALIA STANCIU)...

Nici Spartachiadă! Nici altceva...

De fapt, în cîteva cuvinte s-ar putea spune totul: în colectivul sportiv RECOLTA-CENTRUL MECANIC CONSTANȚA nu există nici o preocupare pentru organizarea concursurilor din cadrul „SPARTACHIADEI DE IARNĂ A TINERETULUI". Activiștii acestui colectiv sportiv au tot așteptat, au tot tărăgănat lucrurile, s-au tot văitat: ba e prea puțină zăpadă... ba e prea tare frig... iar acum s-au trezit în plină... primăvară fără ca tinerii de la Centrul Mecanic să fi putut participa la întreceri.

Bine, bine! Concursuri în cadrul „SPARTACHIADEI" nu au fost organizate, dar în rest treaba merge bine! Nicidecum! Consiliul colectivului nu activează decît prin președintele său, nu există nici o evidență a membrilor de colectiv, cotizațiile sportive nu sînt încasate de luni și luni de zile, nu se organizează întreceri sportive, secțiile pe ramură de sport există doar pe hîrtie...

De ce toate acestea? Cauzele sînt desigur multe, dar printre cele mai importante este și nepăsarea cu care conducerea colectivului privește problema competițiilor de masă, al căror scop este tocmai acela de a contribui la întărirea organizatorică a colectivelor sportive, la creșterea numărului de membri, de sportivi clasificați, de purtători ai insignei GMA...

Și tocmai pentru acest considerent, dacă activiștii colectivului sportiv Recolta-Centrul Mecanic Constanța se vor hotărî să muncească, ei vor trebui să înceapă — înainte de toate — cu organizarea cît mai multor concursuri în cadrul „SPARTACHIADEI".

Rezultatele le vor arăta că acesta este drumul cel mai sigur pentru antrenarea tineretului în practicarea organizată a sportului.

Cîteva păreri despre Spartachiada de iarnă a tineretului

— Interviu cu tov. Vasile Grigore, președintele asociației sportive „Recolta" —

E drept, iarna s-a cam dat..., bătută și primăvara și-a trimis, mai devreme ca altădată, vestitorii. „Spartachiada de iarnă a tineretului" continuă să fie însă centrul activității sportive de masă în întreaga țară. Concursurile sînt în plină desfășurare. A trecut, totuși, destulă vreme pentru ca rezultatele să înceapă a fi cunoscute, să se formeze păreri, să poată fi trase chiar unele concluzii. Pentru a cunoaște cîteva din aceste prime concluzii privind desfășurarea „SPARTACHIADEI" în satele patriei noastre ne-am adresat tov. VASILE GRIGORE, președintele asociației sportive „RECOLTA", rugîndu-l să ne răspundă la cîteva întrebări:

INTREBARE: Vreți să ne împărtășiți cîteva din părerile dvs. acum, după ce întrecerile din cadrul primei etape au luat sfîrșit?

RASPUNS: Firește. Mai ales că asociația noastră a obținut unele realizări frumoase în organizarea ediției din acest an a „SPARTACHIADEI". Anul trecut, aceste rezultate au fost mai slabe. Dacă am fi întocmit atunci un... clasament el nu ne-ar fi făcut prea mare cinste. Acum însă situația e cu totul alta. De exemplu, în regiunea București, succesele din acest an sînt mult superioare celor din anul trecut. Alături de regiunile fruntașe pot fi situate, după constatările de pe teren și după rezultatele provizorii, și regiunile Suceava, Bacău, Regiunea Autonomă Maghiară etc. Nu cu aceeași mulțumire am putea să vorbim însă despre rezultatele obținute în regiunea Constanța.

INTREBARE: Ne-ar interesa să cunoaștem nu numai realizările și lipsurile, dar și greutățile pe care asociația le-a întîmpinat.

RASPUNS: Despre greutățile inerente în organizarea unor competiții de asemenea amploare n-aș vrea să amintesc. Ele pot fi rezolvate. Mai greu putem trece peste un obstacol natural, foarte... puternic: lipsa de zăpadă. Desigur, nu numai noi am fost puși în situația să așteptăm săptămîni întregi căderea zăpezii. In regiuni ca: Galați, Craiova, Constanța sau București, ca și la Ploești sau Oradea s-au organizat doar cîteva concursuri de schi, săniuțe, patinaj. Multe mii de tineri și tinere s-ar fi adăugat celor care s-au prezentat la startul întrecerilor. Poate că la anul...

Aș dori să subliniez inițiativa Comisiei centrale de organizare a Spartachiadei care, ținînd seama de aceste greutăți, a hotărît prelungirea primei etape cu o săptămînă, timp în care mulți tineri au putut să participe la concursurile de schi.

INTREBARE: Cum contribuie Spartachiada de iarnă a tineretului la întărirea colectivelor sportive sătești?

RASPUNS: Spartachiada s-a dovedit o competiție de masă binevenită pentru sportivii de la sate nu numai pentru că le-a creat posibilitatea practicării sportului în lunile de iarnă (în cadrul unei activități organizate), ci și pentru că ea a contribuit din plin la întărirea bazei materiale a colectivelor sportive „RECOLTA", la creșterea numărului de membri de colectiv, a numărului de secții pe ramură de sport etc. In întreaga țară au fost confecționate nenumărate echipamente și materiale sportive: mii de perechi de schiuri, patine, șahuri, mese de tenis de masă etc. In multe comune au fost, de asemenea, amenajate patinoare, pîrtii de schi...

INTREBARE: Cum vor fi ajutate elementele tinere talentate, evidențiate cu prilejul întrecerilor?

RASPUNS: Anul trecut ne-am ocupat serios de această problemă. Colectivele sportive au primit îndrumări pentru angrenarea acestor tineri în secțiile pe ramură de sport. Antrenorii au avut sarcina să urmărească rezultatele lor în continuare, iar în lotul de atletism al asociației au fost introduse numeroase elemente evidențiate cu prilejul „Spartachiadei de vară a tineretului". Și în acest an vom proceda la fel, orientîndu-ne în special în direcția recrutării tinerelor talente la schi, disciplină din ce în ce mai răspîndită în satele noastre.

INTREBARE: Ce forme de stimulare a activității au fost folosite?

RASPUNS: Ar trebui să vorbim prea mult dacă am enumera metodele de muncă folosite în această direcție. Unele nici n-au fost încă verificate, altele nu s-au dovedit a fi cele mai bune. Dintre formele care au contribuit la stimularea desfășurării întrecerilor din cadrul Spartachiadei trebuie totuși să amintim: organizarea concursurilor ajutătoare la diferite discipline sportive, inițierea unor crosuri pe schi care au ajutat la pregătirea pentru prima etapă, etc.

O interesantă dar mai ales utilă formă de stimulare s-a dovedit a fi „Cupa ziarului AGRICULTURA NOUĂ" pentru participanții la actuala ediție a „Spartachiadei". Din recentele deplasări în provincie, din sezisări și relatări ne-am convins că această inițiativă constituie un prețios ajutor în munca de angrenare a tineretului sătesc în concursurile „Spartachiadei", în obținerea de rezultate superioare, în creșterea capacității organizatorice a colectivelor sportive RECOLTA.

★

Cele cîteva păreri, departe de a epuiza primele concluzii ce pot fi trase după desfășurarea primei etape a „Spartachiadei de iarnă a tineretului" în mediul sătesc ne înfățișează totuși o imagine fidelă a entuziasmului cu care se desfășoară această mare competiție de masă, precum și a rezultatelor practice pe care le are în dezvoltarea continuă a sportului din satele patriei noastre. Analiza întregii desfășurări a „Spartachiadei de iarnă a tineretului" ne va oferi, desigur, satisfacția de a cunoaște noi și numeroase succese la obținerea cărora sportivii de la sate și-au adus din plin prețioasa lor contribuție.

Cîteva învățăminte ce se desprind din experiența anului agricol 1955-1956

(Urmare din pag. a 3-a)

au întîrziat mult peste epoca optimă. Această situație putea să fie prevenită prin executarea dezmiriștitului în cel mult trei zile după recoltarea cerealelor păioase și prin executarea arăturilor de însămînțare imediat după culesul culturilor de toamnă, cînd terenul era încă jilav și se putea lucra în bune condiții.

La semănat este bine să se folosească mașina și să se aplice metodele avansate ca: semănatul în cruce pentru cereale, în cuiburi așezate în pătrat la prășitoare, etc. In felul acesta se asigură o mai bună repartizare și folosire a terenului, o dezvoltare uniformă a plantelor, ele putînd folosi în mod egal factorii de care au nevoie și cu aceasta, fructificarea și coacerea se produc în același timp la întreaga cultură.

In această privință însă mai avem încă multe de făcut. In unele gospodării individuale cerealele păioase se mai seamănă cu mîna, în prea puține unități de stat sau cooperatiste se aplică semănatul păioaselor în rînduri încrucișate sau al prășitoarelor în cuiburi așezate în pătrat.

O mare importanță pentru belșugul recoltei o are calitatea semințelor folosite la semănat. Din păcate însă nu s-au folosit peste tot semințe raionate, cu mare putere de germinație, productive și rezistente la condițiile vitrege și la atacul dăunătorilor, întrucît organele agricole au îndrumat în mică măsură pe țăranii muncitori să schimbe la bazele de recepție semințele necorespunzătoare cu semințe de soi.

Cantitatea de sămînță folosită la hectar, pentru aceeași plantă, diferă după regiune, deci după sol și climă. In regiunile cu precipitații mai multe și dacă solul este bogat, se folosește o cantitate mai mare de sămînță la hectar, decît în regiunile cu apă mai puțină. La stabilirea cantității de sămînță necesară la hectar trebuie să se țină seama și de epoca la care se face însămînțarea, precum și de felul cum a fost pregătit terenul. Dacă semănatul se face într-un teren nu prea bine pregătit și la o epocă mai tîrzie decît cea optimă, cantitatea de sămînță la hectar trebuie să fie mai mare, pentru a se asigura o densitate normală de răsărire la unitatea de suprafață.

Or, și aceste recomandări, verificate în practică, au fost neglijate în anul agricol 1955—56. Fără îndoială că acest lucru a contribuit în însemnată măsură la micșorarea recoltelor.

In primăvara anului 1956, o serie de gospodării din Dobrogea și cîmpia Bărăganului au grăpat cultura grîului de toamnă, fără a căuta să vadă dacă în condițiile de climă din iarna aceasta mai era sau nu lucrarea cea mai potrivită. Acest lucru a fost deosebit de dăunător.

S-a mai arătat că în cursul lunii februarie, gerurile au găsit cîmpul descoperit, zăpada fiind spulberată. Din cauza semănatului tîrziu, a gerurilor din iarnă cît și din cauza înghețurilor și dezghețurilor repetate, culturile de toamnă au ieșit în primăvară slabe și descălțate. Prin grăpare s-a produs o accentuare a desrădăcinării, fapt ce a dus la o scădere de producție.

Stațiunile agricole Valul Traian și Mărculești, precum și unele gospodării agricole de stat și colective din aceleași regiuni, primăvara, la ieșirea grîului din iarnă, au aplicat o tăvălugire cu tăvălugul stelat. Această lucrare a provocat, prin îndesare, un contact mai strîns între rădăcinile plantelor și sol și în același timp a afînat solul la suprafață. In acest fel plantele au avut putința să dea naștere la noi rădăcini, să pornească în vegetație mai devreme și mai viguros. Și în cele din urmă să dea însemnate sporuri de recolte față de culturile grăpate. Stațiunea experimentală agricolă Valul Traian din regiunea Constanța de pildă, executînd la timp această lucrare și aplicînd totodată și îngrășăminte suplimentare, a obținut sporuri de recoltă de pînă la 800 kg la ha.

Una dintre lucrările de întreținere cu importanță în lupta contra secetei este prășitul. Aceasta de asemenea trebuie să fie aplicat diferențiat și la timp. Or, sînt puține la număr unitățile care se pot mîndri cu faptul că au executat în vara anului trecut, la vreme, cel puțin trei prașile la porumb și floarea-soarelui, 4 prașile la sfecla de zahăr și cartofi și cinci prașile la bumbac, legume irigate și vii.

O singură neatenție în perioada recoltatului poate duce de asemenea la pierderi serioase în producție. Momentul de începere a acestei lucrări trebuie ales cu multă grijă atît la cerealele păioase cît și la celelalte culturi, deoarece, în anii secetoși mai ales, coacerea deplină urmează repede după coacerea în pîrgă. Intîrzierea momentului de recoltare la cereale, de exemplu, poate duce la pierderi între 100—300 și chiar 500 kg de boabe la hectar.

In vara anului trecut s-a pierdut o mare cantitate de boabe la cerealele păioase prin scuturarea cauzată de recoltarea tîrzie, șederea îndelungată a snopilor pe cîmp, transportul la arie în condiții necorespunzătoare etc.

★

In condițiile naturale ale anului 1956, considerat ca an secetos, sectorul agricol socialist a realizat producții cu mult mai mari decît sectorul individual. Dintre unitățile sectorului socialist, stațiunile experimentale agricole ale I.C.A.R.-ului dețin locul de frunte, fapt ce confirmă că punînd știința în slujba practicii se pot obține recolte bogate chiar și în condiții vitrege de climă.

Sîntem în pragul campaniei agricole de primăvară. In unele regiuni se ară și se însămînțează de zor. Este bine ca la lucrările de primăvară cît și la celelalte lucrări din timpul anului să se țină seamă de învățămintele ce se desprind din experiența de anul trecut. Punînd în aplicare toate recomandările date de către I.C.A.R. și acordînd atenție deosebită calității lucrărilor, oamenii muncii de pe ogoare vor putea culege an de an recolte tot mai mari și sigure, contribuind astfel la ridicarea bunului trai al întregului nostru popor.

Ing. N. TANASESCU
Directorul secției tehnice a producției din I.C.A.R. București

Cantități importante de materiale de construcții pentru țărănime

In vederea satisfacerii nevoilor țărănimii, Ministerul Industriei Materialelor de Construcții va repartiza, în cursul acestui an cantități de materiale de construcții cu mult sporite față de anul trecut. Astfel, prin unitățile Centrocoop, țărănimea va primi în acest an cu 46.352.000 mai multe țigle, cu 29.371.000 bucăți mai multe cărămizi, cu 28.855 tone mai mult ciment, cu 41.274 tone mai mult var, cu 350.500 m² mai multe geamuri, cu 815.000 m² mai mult carton asfaltat decît în 1956. Numai gospodăriilor colective vor fi livrate în acest an cu 819.000 bucăți mai multe țigle și cu 3.542.000 bucăți mai multe cărămizi decît anul trecut. Cantități cu mult mai mari față de anul trecut vor fi desfăcute în acest an și prin rețeaua Ministerului Comerțului Interior.

Prin rețeaua comerțului de stat populația va primi, mai mult decît în anul trecut, 19.218.000 bucăți țigle, cu 38.980.000 bucăți cărămizi, 34.117 tone ciment, 31.724 tone var, 224.000 m.² geamuri și 1.180.000 m.² carton asfaltat.

Buletin meteorologic

pentru zilele de 27, 28 februarie și 1 martie

Vreme schimbătoare, în general umedă. Temporar precipitații slabe sub formă de ploaie și lapoviță, iar în munți ninsoare. Vînt slab și pe alocuri potrivit. Temperatura ușor variabilă. Minimele vor oscila între minus 4 grade și plus 3 grade, iar maximele între plus 2 grade și 8 grade. Local ceață slabă.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și al Ministerului Gospodăriilor Agricole de Stat, Apare bisăptămînal, Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București, Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"